

Πολυφαγία, παχυσαρκία

Μπορεί να φαίνεται απίστευτο, αρκετά παιδιά όμως εμφανίζουν από πολύ νωρίς χοληστερόλη! Κι ενώ εμείς πεθαίνουμε από το πολύ φαΐ, τρώμε μέχρι σκασμού, ο τρίτος κόσμος λιμοκτονεί.

Σελ. 2

Μέρα χαράς και δημιουργίας

Χτίσαμε, ζωγραφίσαμε, γελάσαμε μαζί με ομάδες από άλλα σχολεία, ιδιωτικά και δημόσια, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια. Γελώ σημαίνει χαίρομαι, σημαίνει ζω όμορφα, γι' αυτό και δημιουργικά.

Σελ. 4

Υπάρχει ελπίς

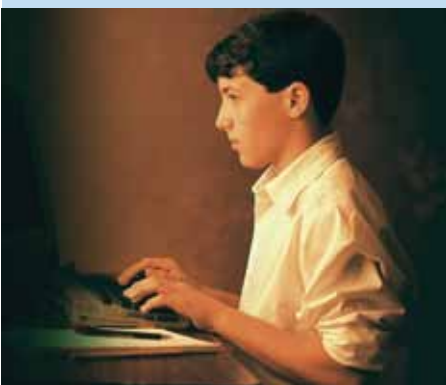
Εθελοντισμός

Με τον εθελοντισμό υπάρχει ελπίδα. Είναι ένας τρόπος να αλλάξουμε την κοινωνία μας, και να την κάνουμε καλύτερη, όπως αναφέρει στη συνέντευξή της στην "Εν Πλω" η Πρώτη Κυρία.

Σελ. 6

FAKEBOOK

Ως ιδέα εκπληκτική, ένας ευρύχωρος διαδικτυακός υπερχώρος για νέους! Ένα άνετο πολυσέλιδο, δημοφιλές φατσοβιβλίο που «διαβάζεται» πολύ περισσότερο από οποιοδήποτε παραδοσιακό έντυπο. Μόνο που οι φατσούλες - μέλη του πρέπει να ξέρουν ότι:

- Στο διαδίκτυο όλα είναι σε κοινή θέα και κανείς δεν μπορεί ξέρει τις προθέσεις των αναγνωστών των φατσοσελίδων ...Τουτέστιν καλό θα ήταν να είμαστε πιο πονηροί και πιο υποψιασμένοι. Κοινώς να έχουμε τα μάτια μας όχι δεκατέσσερα αλλά εκατόν τέσσερα!

- Δεν ανοίγουμε τα στόμα μας, ή μάλλον τον υπολογιστή μας και όποιον πάρει ο Χάρως! Καλό είναι να προσέχουμε τι γράφουμε και εναντίον ποιων τα γράφουμε, γιατί άντε μετά να μαζέψεις τα ασυμμάζευτα! Ως γνωστόν στο διαδίκτυο και οι τοίχοι έχουν αυτιά.

- Όπως δε θα μας άρεσε να μας βγάλουν εν αγνοία μας φωτογραφία και να την κυκλοφορούν, έτσι και εμείς δεν μπορούμε να φωτογραφίζουμε τους άλλους και να τους κρεμάμε φάτσα φόρα στο διαδίκτυο. Προσωπικά δεδομένα έχουν όλοι, μικροί και μεγάλοι, μαθητές και καθηγητές, και πρέπει να γίνονται σεβαστά!

- Και επειδή στις μέρες μας είναι πολύ εύκολο να εξευτελιστεί κανείς, στόχος είναι μέσα απ' ό,τι λέμε κι ό,τι κάνουμε να προστατεύουμε, πέρα και πάνω από όλα, την αξιοπρέπεια τη δική μας και των άλλων. Ίσως οι στίχοι του Καβάφη να είναι σήμερα πιο επίκαιροι παρά ποτέ «Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις, / τούτο προσπάθησε τουλάχιστον/ όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις»!

Η συντακτική επιτροπή

Το κάπνισμα είναι ντεμοντέ

Σελ. 3

Το κάπνισμα είναι μια βλαβερή, επικίνδυνη και, μια και δεν υπάρχει άλλοθι για την άγνοια, εξαιρετικά βλακώδης συνήθεια! Μαγκιά σήμερα είναι να μην καπνίζεις. Να μπορείς την κρίσιμη στιγμή να αρθρώσεις ένα μεγάλο ΟΧΙ θωρακίζοντας την υγεία σου από βέβαιους κινδύνους. Το κάπνισμα δεν απελευθερώνει, αντίθετα εγκλωβίζει και υποδουλώνει τους καπνιστές. Δεν είναι καν ελκυστικό, αφού οι καπνιστές περιβάλλονται από ένα δύσοσμο σύννεφο καπνού. Με τη νέα νομοθεσία το κάπνισμα τίθεται υπό διωγμό. Και από οικονομικής απόψεως να το δείτε, συμφέρει πιο πολύ να μην καπνίζετε. Ερευνήσαμε το θέμα και σας παρουσιάζουμε για ποιους λόγους δεν πρέπει να γίνετε δέσμοι του τσιγάρου!

Παναγιώτης Τρισόκκας: "Φταίμε όλοι για τη βία στα γήπεδα"

Ο Παναγιώτης Τρισόκκας υποστηρίζει ότι χρειάζεται η βοήθεια όλων μας για να καταπολεμηθεί η βία. Βία στα γήπεδα δεν πρέπει να υπάρχει. Δηλώνει ακόμα ότι είναι κοινωνικό φαινόμενο που ξεκινά και από το σπίτι και από το σχολείο και από την κοινωνία γενικότερα. Όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης σε αυτό.

Σελ. 10

Πάλι πήραμε την πρωτιά!

Σελ. 10

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ - Περιφερειακοί Αγώνες

Το Φεβρουάριο του 2010 πραγματοποιήθηκαν στο Ολυμπιακό Κολυμβητήριο Λευκωσίας οι Περιφερειακοί Αγώνες Κολύμβησης αρρένων- θηλέων και το σχολείο μας συμμετείχε για άλλη μια χρονιά σημειώνοντας επιτυχίες και σε αυτό το άθλημα. Προκρίθηκαν στους τελικούς των Παγκυπρίων Αγώνων οι ακόλουθοι αθλητές μας:

Παλλήκαρος Μίλτος, Γ5, 7ος στα 100μ., Ελεύθερο αρρένων.

Νικολάου Σάββας, Α1, 3ος στα 100μ., Πρόσθιο αρρένων.

Μαραγκός Γιώργος, Β1, 1ος στα 200μ., Πρόσθιο αρρένων.

Βοσκού Χριστίνα, Β6, 1η στα 200μ., Πρόσθιο θηλέων.

Χριστάκη Δήμητρα, Α3, 6η στα 200μ., Ύπτιο θηλέων.

Παγκύπριοι Αγώνες

Στις 18 και 19 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν στη Λεμεσό οι Παγκύπριοι Αγώνες Κολύμβησης και το σχολείο μας συμμετείχε με τους αθλητές που είχαν προκριθεί στους Περιφερειακούς.

Η Βοσκού Χριστίνα του Β6 και ο Μαραγκός Γιώργος του Β1 πήραν τη πρώτη θέση στα 200μ. Πρόσθιο.

Επίσης ο **Νικολάου Σάββας του Α1** τερμάτισε 3ος στα 100μ. Πρόσθιο.

Μνήμες Εισβολής

Μνήμες και εμπειρίες των γονιών, των παππούδων ή άλλων συγγενών από την εισβολή του 1974... Οι τελευταίες εικόνες από τα κατεχόμενα και τα συναισθήματά τους.

Σελ. 7

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας

Άρωμα δημοσιογραφίας

Να λοιπόν που αξιωθήκαμε να κάνουμε το δεύτερο για τη φετινή σχολική χρονιά εν πλω ταξίδι μας. Και σας βεβαιώνουμε ότι πολύ το απολαύσαμε. Πήραμε κασετοφωνάκια και φωτογραφικές, γονατίσαμε στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και νιώσαμε μικροί δημοσιογράφοι! Γράψαμε τις απόψεις μας για όσα μας ενοχλούν και θα θέλαμε να αλλάξουμε, χαρήκαμε με όσα δημιουργήσαμε και θα θέλαμε να τα μοιραστούμε μαζί σας. Στις σελίδες μας θα πάρετε μια γεύση από τις δραστηριότητες του σχολείου μας, θα βιώσετε τη συγκίνηση των τριταίων μας που πλούσιοι σε εμπειρίες, αποχαιρετούν το Γυμνάσιο. Θα αποχαιρετήσουμε από την εκπαίδευση καθηγητές που τους αγαπήσαμε, μας αγάπησαν και θα τους θυμόμαστε για πάντα. Θα ακούσουμε τη φωνή των ξεσπιτωμένων το '74 προσφύγων. Θα τα πούμε ακόμα για τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, για τη βία και την αντικοινωνική συμπεριφορά των νέων. Έχουμε ακόμα έντονες απόψεις για θέματα φυσικού περιβάλλοντος, θα προσπαθήσουμε να ευαισθητοποιήσουμε κι εσάς. Στην εν πλω έκδοσή μας τέλους, θα σχολιάσουμε τα τηλεοπτικά δρώμενα και θα αλιεύσουμε μαργαριτάρια δικής μας παραγωγής! Καλούς λόγους και καλές, τις καλύτερες, διακοπές!

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος - Ιδιοκτήτης:
Ζωή Μαυρογένους - Καρνάρου
Υπεύθυνη Ύλης:
Αγάθη Βασιλείου, ΒΔ
Υπεύθυνες Έκδοσης:
Ιωάννα Πισσαρίδου Λάζου
Μαρία Σφέτσου
Νάντια Χατζοπούλου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γ1 Αφροδίτη Χριστοφόρου
Γ2 Παρασκευάς Ροδοσθένους
Γ3 Άντρεα Μανούχου
Γ5 Κάλια Χατζηχαράλαμπος
Γ6 Μυρτώ Αναστασιάδου
Γ7 Πόπη Χατζηχριστοδούλου
Β3 Άντρεα Δρουσιώτου
Β6 Λουίζα Αντωνίου
Β6 Χρίστος Κίτσιος
Α1 Κων/νος Γιαλλουρίδης
Α5 Αλίκη Μπάρδη
Α5 Αγνή Θεοδώρου

Νεοπλουτισμός

Στην σημερινή εποχή ο νεοπλουτισμός δυστυχώς χτύπησε και τη δική μας πόρτα. Ο Κύπριος επιχειρηματίας, μεγαλοδικηγόρος, ή ιατρός θεωρεί τον εαυτό του και οτιδήποτε του ανήκει μοναδικό. Ζει σε σπίτι 700 τετραγωνικών μέτρων τουλάχιστον και τρώει σαν γουρούνη, όπως χαρακτηρίστικά λέγεται. Ο Κύπριος χτίζει σπίτι έχοντας την ψευδαίσθηση ότι θα μείνει αθάνατος και τρώει σαν να βρίσκεται στην τελευταία ημέρα της ζωής του. Ματαιότητες... Δεν έχουμε καταλάβει φαίνεται ότι αυτή η ζωή για τους "πιο τυχερούς" άντε και να διαρκέσει 100 χρόνια. Μετά; Τι γίνεται μετά; Έχουμε διερωτηθεί ποτέ; Δεν το νομίζω. Τουλάχιστον οι περισσότεροι έχουν την ψευδαίσθηση μιας αιωνιότητας γεμάτης με πλούτο και υλικά αγαθά. Μία επίσκεψη σε κάποιους νεό-

πλουτους γνωστούς της οικογένειάς μου με άφησε άφωνη! Μας προσκάλεσαν για δείπνο με την ευκαιρία της επέκτασης των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων και εκτός Κύπρου. Μπαίνοντας στο τεράστιο "παλάτι" τους μας υποδέχτηκαν οι αλλοδαποί υπηρέτες τους που μιλούσαν μόνο αγγλικά. Το αποκορύφωμα για εμένα ήταν η προσποιητή εμφάνιση και συμπεριφορά των παρευρισκομένων. Όλες οι κυρίες φορούσαν επώνυμες τουαλέτες και παπούτσια εμφανώς άβολα, αλλά ακριβά και λαμπερά. Τα ρούχα δεν τις κολάκευαν, γιατί ήταν φτιαγμένα για γυναίκες με τέλειες αναλογίες και όχι για τις κοντόχοντρες κυρίες. Περιαιτολογούσαν, κουτσομπόλευαν με ένα «λεπτό» τρόπο που άγγιζε την κοινωνική ενημέρωση όπως κάποιες από αυτές επικαλούνταν,

αλλά ταυτόχρονα δεν σταματούσαν να μασούν τα εξάσια εδέσματα.

Στη συνέχεια, έκαναν την εμφάνισή τους τα κακομαθημένα και στρουμπουλά παιδιά τους που συνοδεύονταν από τα κομπλιμέντα των μαμάδων τους. Προσπαθούσαν να επιδείξουν με κάθε τρόπο τις γνώσεις τους και τις ικανότητές τους. Φυσικά οι αλλοδαπές υπηρέτριες έτρεχαν ξωπίσω τους για να τους ικανοποιήσουν κάθε επιθυμία. Ξαφνικά, ακούστηκε μια παιδική φωνή να ζητά επιτακτικά: «Shemin θέλω pushrooms». Και διερωτήθηκα: «Μήπως το παιδί είναι αλλοδαπό και προσπαθεί να μάθει ελληνικά ή το αντίστροφο;» Όταν διαπίστωσα ότι το παιδί ήταν η κόρη μίας από τις κυρίες που παρευρίσκονταν στο δείπνο σκέφτηκα: «Πώς μπορούν να αφήνουν τα παιδιά τους στην πιο τρυφερή ηλικία στα χέρια ξένων ατόμων; Νομίζουν ότι με την αγορά πανάκριβων ρούχων και παιχνιδιών καλύπτουν τα συναισθηματικά κενά αυτών των παιδιών που δεν έμαθαν ποτέ να λένε παρακαλώ και ευχαριστώ (λέξεις που η δική μου μάνα μου τις παρουσίαζε, από μικρό παιδί, σαν τις "μαγικές λέξεις" της ζωής); Λίγο πιο κάτω βρίσκονταν μαζεμένοι οι σύζυγοι των κυριών που μιλούσαν με καμάρι για τα πανά-

κριβα αυτοκίνητά τους και για τις ερωτικές κατακτήσεις τους ρίχνοντας γρήγορες ματιές προς τις συζύγους τους. Μιλούσαν για τις επιχειρήσεις τους και τα τεράστια κέρδη τους και όλο περηφάνευονταν για τις επιτυχίες τους. Διερωτήθηκα: «Μα για ποιες επιτυχίες μιλούν αυτοί οι άνθρωποι; Είναι τόσο αβέβαιο το μέλλον στο νησί μας που βρίσκεται κάτω από τουρκική κατοχή. Πώς μπορούν να το ξεχνούν αυτό;»

Το μαρτύριο δεν είχε τελειωμό, η ώρα δεν περνούσε, βαρέθηκα, κουράστηκα, αλλά ταυτόχρονα ορκίστηκα ότι ποτέ δεν θα επιτρέψω στον εαυτό μου να γίνω σαν κι αυτούς. Δεν θέλω να επικρίνω βέβαια όσους έχουν λεφτά και τα χρησιμοποιούν σωστά για την προσωπική τους πρόοδο και ευημερία, αλλά πρέπει να επικρίνουμε αυτούς που δεν σκέφτονται τον άνθρωπο δίπλα τους, τα πεινασμένα παιδιά, τους άστεγους και φτωχούς συνανθρώπους τους. Είναι τόσο εγωιστές και υλιστές, που από Κύπριοι μετατρέπονται σε Κυπραίικα γαιδούρια.

Μαριέη Σύννου Γ4

Πες μου τι τρως να σου πω πόσα κιλά είσαι!

Μπορεί να φαίνεται απίστευτο, αρκετά παιδιά όμως εμφανίζουν από πολύ νωρίς χοληστερόλη! Αυτά τα παιδιά είναι οι καλύτεροι πελάτες στα φαστφουντάδικα, στα σουβλατζήδικα και στις πιταρίες. Προτιμούν τα ετοιμαζόμενα φαγητά από την κουζίνα της μαμάς τους, ίσως να μη δοκίμασαν ποτέ όσπρια, την εθνική φασολάδα, τα λουβιά και προφανώς δεν ξέρουν καν πώς είναι τα ρεβίθια! Με την ίδια περιφρόνηση αντιμετωπίζουν τις σαλάτες και τα φρούτα. Τα απογεύματα την αράζουν στην τηλεόραση αγκαλιά με τα πατατογαριδάκια και κλείνουν τις διατροφικές ατασθαλίες με τα σοκολατοειδή για επιδόρπιο. Και για να είναι σίγουροι ότι δε θα χάσουν τις θερμίδες που στοίβαζαν, δεν ιδρώνουν σε επίπονες αθλητικές δραστηριότητες. Μόνο τη μασέλα τους γυμνάζουν! Μ' αυτό τον τρόπο οδεύουν προς την παχυσαρκία και δυστυχώς θέτουν σε άμεσο κίνδυνο την

υγεία τους. Και τα παιδιά βέβαια θύματα είναι! Ζουν στην κοινωνία της κατανάλωσης, της αφθονίας και των πειρασμών. Ακούνε τις διαφημιστικές Σειρήνες να παρουσιάζουν τα διατροφικά σκουπίδια ως εκλεκτά εδέσματα. Και το κυριότερο, δεν διδάχθηκαν από τους μεγάλους πώς να αποφεύγουν τις παγίδες, πώς να αντιστέκονται στην πλύση εγκεφάλου! Ούτε ασφαλώς υποσιάζονται ότι η υγιεινή διατροφή μπορεί να είναι ασφαλής αλλά και νόστιμη!

Η σχέση διατροφής και υγείας ήταν από την αρχαιότητα γνωστή. Τα έλεγε αυτά ο πατέρας της Ιατρικής Ιπποκράτης. Η αναγνώριση της σχέσης μεταξύ σωματικής και

διανοητικής υγείας διατυπώθηκε δυόμισι χιλιάδες χρόνια πριν στο διαχρονικό «Νους υγιής εν σώματι υγιεί». Έλα όμως που εμείς είμαστε ανεπίδεκτοι μαθήσεως! Η δε τραγική ειρωνεία; Ενώ εμείς πεθαίνουμε από το πολύ φαί, τρώμε μέχρι να σκαστούμε, έχουμε πρόβλημα υπερφαγίας, και για να χάσουμε τα κιλά μας θα αναστενάξουν τα γυμναστήρια, ο τρίτος κόσμος λιμοκτονεί, 30.000 συνάνθρωποί μας, κυρίως παιδιά, πεθαίνουν από την πείνα κάθε μέρα! Μήπως τώρα με την οικονομική κρίση, είναι καιρός να σφίξουμε τα ζωνάρια και να γίνουμε πιο λιτοδίαιτοι;

Ιωάννα Χριστοφόρου Γ4
Άννα Χατζηζωρζή Γ4
Έλενα Τσάρλεστον Γ4
Νεφέλη Καραγιώργη Γ4

Μαγκιά είναι να μην καπνίζεις

Η ανεξέλεγκτη χρήση του καπνού προκαλεί όλο και μεγαλύτερη ανησυχία, σε ολόκληρη την Ευρώπη, ιδιαίτερα όταν η αύξηση της κατανάλωσης συνδέεται με τα παιδιά και τους εφήβους. Το κάπνισμα είναι μία κακή συνήθεια εξαπλωμένη σε όλο τον κόσμο, η οποία επηρεάζει όχι μόνο τους ίδιους τους καπνιστές αλλά και άτομα που δεν καπνίζουν. Έχει παρατηρηθεί ότι μία μόνο δοκιμή καπνού είναι αρκετή, σε μικρό χρονικό διάστημα, να προκαλέσει την επιθυμία μίας δεύτερης και στη συνέχεια και τρίτης και τέταρτης δοκιμής, ώστε τελικά το άτομο να γίνεται δούλος της συνήθειας αυτής.

Μετά από έρευνα που κάναμε διαπιστώσαμε πως στη σημερινή εποχή οι καπνιστές αρχίζουν τη συνήθεια αυτή σε ηλικία

13-14 χρονών. Αντίθετα, στην προηγούμενη γενιά ο μέσος όρος της ηλικίας των ατόμων που άρχιζαν το κάπνισμα ήταν 19-20 χρονών. Οι κύριοι λόγοι που οδηγούν τους νέους να ξεκινήσουν το κάπνισμα είναι οι επιρροές της παρέας, η περιέργεια, η «μαγκιά», για να είναι «cool» ή «in», για πλάκα, για χάζι. Οι περισσότεροι νιώθουν αλλαγές στον οργανισμό και τη συμπεριφορά τους μέσα σε λίγες εβδομάδες (νεύρα, φλέγματα, ξηρός βήχας).

Ζητήσαμε από καπνιστές να μας πουν πώς θα αντιδρούσαν αν τα παιδιά τους σε ηλικία 13-15 χρονών άρχιζαν το κάπνισμα. «Θα θυμώναμε μαζί τους», μας είπαν «θα τους εξηγήσσαμε, θα τους συμβουλεύαμε και θα τους δώναμε παραδείγματα» και αν

δε συνετίζονταν «θα τους κόβαμε το χαρτζιλίκι!» Τα μηνύματα που θέλουν να δώσουν οι καπνιστές που ρωτήσαμε σε άλλα άτομα είναι:

«Το κάπνισμα δεν προσφέρει τίποτα καλό!», «Το κάπνισμα σκοτώνει», «Όσοι καπνίζουν να προσπαθήσουν να το κόψουν, γιατί θα τους δημιουργήσει πολλά προβλήματα στο μέλλον», «Με το κάπνισμα δύσκολα ξεμπλέκεις», «Μαγκιά είναι να μην το ξεκινήσεις»!!!

Χρυσταλένη Χριστοδούλου Γ7

Το κάπνισμα σκοτώνει

Η Κύπρος κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την Ελλάδα να καταλαμβάνει τη δεύτερη όσον αφορά το κάπνισμα. Στην Κύπρο καπνίζει το 38.1% των ανδρών και το 10.5% των γυναικών. Το γεγονός αυτό έχει τραγικές συνέπειες στην υγεία του πληθυσμού. Στην Ευρώπη υπολογίζεται ότι το κάπνισμα σκοτώνει 650.000 άτομα κάθε χρόνο. Από αυτά, 80.000 άτομα πεθαίνουν από παθητικό κάπνισμα. Σε ολόκληρο τον κόσμο υπολογίζεται ότι 4.9 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο, ως αποτέλεσμα της

καπνιστικής τους συνήθειας. Ένας στους έξι ενήλικες υπολογίζεται ότι θα σκοτώνεται από το κάπνισμα κάθε χρόνο μέχρι το 2030. Στην Κύπρο υπολογίζεται ότι περίπου 650 άτομα πεθαίνουν κάθε χρόνο από το κάπνισμα και τις συνέπειες του. Έρευνες απόδειξαν ότι ακόμη και μετά από ένα καρδιακό επεισόδιο ένα μεγάλο ποσοστό των Κύπριων καρδιοπαθών δεν παραδειγματίζεται και εξακολουθεί να καπνίζει.

Μαρία Μηνά Γ6

ΚΑΠΝΟΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

A) ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΟΥ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ ΤΣΙΓΑΡΩΝ.

- 1) Έλεγχος της διαφήμισης και προαγωγής των πωλήσεων.
- 2) Προειδοποιήσεις σχετικά με την υγεία στα πακέτα των τσιγάρων και δήλωση της περιεκτικότητας σε πίσσα και νικοτίνη.
- 3) Περιορισμός των επικίνδυνων ουσιών του καπνού.
- 4) Περιορισμοί στις πωλήσεις σε νεαρά άτομα.
- 5) Οικονομικά μέτρα (φορολογία κ.λπ.).

B) ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ

- 1) Απαγορεύσεις για το κάπνισμα σε δημόσιους χώρους (Ιανουάριος 2010).
- 2) Απαγορεύσεις για το κάπνισμα στον τόπο εργασίας.
- 3) Υποχρεωτική αγωγή υγείας για το κάπνισμα.

Τραγικές οι συνέπειες του καπνίσματος

Το κάπνισμα είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα της εποχής μας! Οι συνέπειες του καπνίσματος είναι τραγικές. Όσοι καπνίζουν δυσκολεύονται να σκεφτούν, νυστάζουν εύκολα, κουράζονται πολύ πιο εύκολα, ιδιαίτερα όταν τρέχουν και όταν κολυμπούν. Το στόμα τους ξεραίνεται, η αναπνοή τους μυρίζει και είναι πολύ πιο ευάλωτοι στις αρρώστιες. Επίσης τυφλώνονται πολύ πιο εύκολα και κυρίως αυτοί που ξεκινούν το κάπνισμα σε μικρή ηλικία. Έχουν επίσης αυξημένες πιθανότητες να πάθουν καρκίνο. Η τραγικότερη συνέπεια του καπνίσματος είναι ο πρόωρος θάνατος. Οι σο-

βαρότερες ασθένειες που προκαλούνται από το κάπνισμα είναι ο καρκίνος του πνεύμονα και άλλες μορφές καρκίνου, όπως π.χ. του φάρυγγα και του λάρυγγα, αλλά και βρογχίτιδα, άσθμα, πνευμονία, αύξηση της πίεσης, διαταραχές στην όραση, εμφράγματα και εγκεφαλικά. Άλλες συνέπειες του καπνίσματος είναι η μείωση της όσφρησης, της γεύσης και το κιτρίνισμα των δοντιών. Για κάθε τσιγάρο που καπνίζουν οι καπνιστές χάνουν περίπου 5.5 λεπτά από τη ζωή τους. Οι μητέρες και ειδικά οι έγκυες δεν πρέπει να καπνίζουν, γιατί αυτό μπορεί να έχει επιπτώσεις στην υγεία

του παιδιού που περιμένουν, όπως να δηλητηριαστεί ενδομητρίως και να πεθάνει, η καρδιά του να χτυπάει πολύ πιο γρήγορα, να γεννηθεί πρόωρα, να έχει μικρότερο βάρος από το κανονικό και να είναι μικρός ο δείκτης νοημοσύνης του. Επίσης υπάρχει μεγάλη πιθανότητα τερατογένεσης, ειδικά όταν καπνίζουν και οι δύο γονείς.

Σύμφωνα με έρευνες, το 60% των καπνιστών ξεκίνησε το κάπνισμα πριν την ηλικία των 13 χρόνων και το 90% πριν τα 18. Οι καπνιστές επηρεάζουν και τους γύρω τους. Τα παιδιά που έχουν πατέρα καπνιστή έχουν 42%

περισσότερες πιθανότητες να εμφανίσουν καρκίνο. Όταν κάποιος αρχίζει το κάπνισμα είναι πολύ δύσκολο να το σταματήσει, αλλά όχι ακατόρθωτο. Αυτοί που καταφέρνουν να το σταματήσουν, βελτιώνουν τη ζωή τους καθώς βελτιώνεται η υγεία τους. Οι πνεύμονες καθαρίζουν και έτσι η φυσική κατάστασή τους καλυτερεύει, με αποτέλεσμα καλύτερες επιδόσεις και μεγαλύτερη αντοχή, μακροζωία και, επειδή ζούμε και σε περίοδο οικονομικής κρίσης, οικονομία!

Πόπη Χατζηχριστοδούλου Γ7

ΟΔΙΚΗ... ΑΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ

Στην Κύπρο αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα με τη συμπεριφορά των νέων οδηγών στο δρόμο. Κάθε μέρα νέα παιδιά, το μέλλον αυτού του τόπου, τραυματίζονται σοβαρά, ακόμα και θανάσιμα, σε τροχαία δυστυχήματα.

Η συμπεριφορά των οδηγών είναι η κυριότερη αιτία δυστυχημάτων: μεγάλες ταχύτητες, κατανάλωση αλκοόλ ή ναρκωτικών, κούραση, οδήγηση χωρίς ζώνη ασφαλείας.

Οι θάνατοι, λοιπόν, λόγω οδικών δυστυχημάτων αυξάνονται τα τελευταία χρόνια με δραματικό ρυθμό. Μαζί πολλαπλασιάζονται και οι μόνιμες αναπηρίες που συχνά καταστρέφουν τη ζωή των θυμάτων.

Αύτος είναι ο λόγος που στο σχολείο μας

καλέσαμε μια ομάδα πρόληψης τροχαίων δυστυχημάτων, η οποία ήθελε να μας ευαισθητοποιήσει κυρίως, αλλά και να μοιραστεί μαζί μας τις δικές της εμπειρίες.

Το πονεμένο βλέμμα της μάνας και η παρακλητική φωνή της, άγγιξαν βαθιά τους μαθητές και έτσι συνειδητοποίησαν τον πόνο και την αγωνία μιας μάνας που χάνει το παιδί της άδικα στο δρόμο.

Η μητέρα του Γιώργου μας περιέγραψε τον τρόπο που είχε χάσει τη ζωή του ο λατρευτός μοναχογιός της. Παραμονή Πρωτοχρονιάς... στο σπίτι της γιαγιάς αντάλασσαν ευχές για τον καινούριο χρόνο. Ο Γιώργος, δυστυχώς, εκείνο το βράδυ ήθελε να συναντήσει τους φίλους του, όμως για κακή του τύχη ένας με-

θυσμένος οδηγός τον χτύπησε, με αποτέλεσμα τώρα να μην βρίσκεται στη ζωή.

Μια άλλη γυναίκα μοιράστηκε μαζί μας τον πόνο της για την απώλεια του γιού της σε ατύχημα με στρατιωτικό φορτηγό. Τα δάκρυα κυλούσαν σαν ποτάμι. Κανένας δεν μπορεί να απαλύνει τον πόνο αυτής της μάνας και ο χρόνος δυστυχώς δεν γυρίζει πίσω.

Στην ομάδα συμμετείχε και μια τετραπληγική γυναίκα, καταδικασμένη να είναι σ' ένα τροχοκάθισμα για μια ζωή, αποκλεισμένη από τον κόσμο, αφού εξαρτάται 24 ώρες το 24ωρο από ένα άλλο άτομο. Αυτή η γυναίκα, ντράπηκε να πει στον οδηγό να μειώσει ταχύτητα και αυτή τη σιωπή της, την πληρώνει μέχρι σήμερα. Έχει συνήθεισε να βλέπει τα πρόσωπα γύρω της γεμάτα οίκτο και λύπηση. Η ίδια όμως δε θέλει να τη λυπούνται αλλά να την αντιμετωπίσουν σαν ένα φυσιολογικό άνθρωπο.

Με τη καρδιά, με τη δύναμη θα συνεχίσουν να ζουν, να ελπίζουν, να προσπαθούν για ένα καλύτερο μέλλον;

Έχει μεγάλη σημασία να ληφθούν περισσότερα μέτρα πρόληψης και μείωσης των οδικών δυστυχημάτων και ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στους νέους οδηγούς γιατί τα περισσότερα θύματα είναι άτομα ηλικίας 18-24. Η πολιτεία και η αστυνομία θα πρέπει να πάρουν μέτρα που να περιλαμβάνουν τη

βελτίωση του οδικού δικτύου, την καλύτερη σήμανση και ενημέρωση των πολιτών, αλλαγές στο ωράριο λειτουργίας των νυκτερινών κέντρων διασκέδασης ή ακόμη την αύξηση των ποινών. Επιπλέον και το σχολείο μπορεί να βοηθήσει με ειδικά μαθήματα σ' όλους τους μαθητές, ώστε από μικρή ηλικία να αποκτήσουν οδική συνείδηση.

Οι νέοι είναι το μέλλον αυτού του τόπου. Αν αυτοί πεθαίνουν ή τραυματίζονται σοβαρά, αυτός ο τόπος δε θα εξελιχθεί. Έχουμε λοιπόν καθήκον, εμείς ως μαθητές να αποκτήσουμε οδική συνείδηση και να συμμετέχουμε σε διαλέξεις για την πρόληψη των οδικών δυστυχημάτων.

Φανή Ορφανίδου Γ2
Ιωάννα Λοΐζου Β2
Νικόλ Χαραλάμους Β2
Αφροδίτη Γρηγορίου Α3

Ημέρα Δημιουργικότητας

Χτίσαμε, ζωγραφίσαμε, γελάσαμε

Η μέρα δημιουργικότητας για την ομάδα «ευ ζην» ήταν πραγματικά μια μέρα δημιουργίας. Δημιουργήσαμε μια πινακίδα έτοιμη να σκορπίσει το γέλιο σε μικρούς και μεγάλους. Σίγουρα για να το καταφέρουμε αυτό έπρεπε πρώτα εμείς οι ίδιοι να πιστέψουμε στη σημασία που έχει το γέλιο στη ζωή μας. «Γελώ» σημαίνει «χαίρομαι», σημαίνει «ζω όμορφα», γι' αυτό και δημιουργικά. Ένα χαμόγελο δεν κοστίζει τίποτα κι όμως διατάζει ο σημερινός

σύγχρονος άνθρωπος να το χαρίσει στο συνάνθρωπο του. Μήπως όμως δεν είναι για αυτό που ο σύγχρονος άνθρωπος είναι πάντα σκυθρωπός και μελαγχολικός; Δεν είναι για αυτό που η κατάθλιψη έγινε τόσο συχνό φαινόμενο; Δεν είναι για αυτό που πολλοί νέοι καταλήγουν στις αυτοκτονίες; Που τόσοι και τόσοι έχουν πόνο στο στομάχι εξαιτίας του άγχους και προβλήματα καρδιάς; Εμείς λοιπόν, η ομάδα του «ευ ζην», επειδή

εντοπίσαμε όλα αυτά τα προβλήματα δώσαμε τον καλύτερο μας εαυτό προκειμένου να δημιουργήσουμε μία πινακίδα. Με αυτή την πινακίδα είμαστε βέβαιοι πως θα κάνουμε τους συμμαθητές μας να χαμογελάσουν.

Βασιλική Ζήνωνος Γ1

Το εργαστήρι της βιολογίας μετατράπηκε σε εργαστήρι γελοιογραφίας. Κάθε παιδί μόνο

του ή σε ομάδα έφτιαξε από μία γελοιογραφία για την πινακίδα της τάξης του. Η ατμόσφαιρα ήταν χαρούμενη, όλα τα παιδιά διασκεδάζαν. Η ιδέα ήταν καλή, η πράξη ακόμα καλύτερη γιατί ξεφύγαμε λίγο από την καθημερινή σχολική ρουτίνα. Άλλωστε, αν μία φωτογραφία είναι χίλιες λέξεις, μια γελοιογραφία μπορεί να είναι 10 χιλιάδες άρθρα!

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης Α1

Οι μικροί ζωγράφοι καινοτόμησαν και πάλι! Οι μαθητές-καλλιτέχνες του σχολείου μας τη μέρα δημιουργικότητας και καινοτομίας παίρνοντας ένα πινέλο, ξεδίπλωσαν το ταλέντο τους ζωγραφίζοντας πάνω σε πανό.

Η τέχνη ενώνει

Θέμα τους: ο ρατσισμός. Στόχος τους: να στείλουν αντιρατσιστικά μηνύματα και μηνύματα αποδοχής της διαφορετικότητας. Τους μαθητές συνόδευσαν στη Λήδρα οι καθηγητές τέχνης Αλέκος Ιωαννίδης και Σούλα Λειψού, η οποία φέτος ολοκληρώνει την ευδόκιμη και δημιουργική θητεία της στην εκπαίδευση.

Τίτλος της εκδήλωσης ήταν «η τέχνη ενώνει». Το πανό μας παρουσίαζε μια χώρα στην οποία η λέξη πόλεμος ήταν άγνωστη. Τα ψάρια, όπως ξέρουμε, βρίσκονται μακριά απ' τον κόσμο, στη θάλασσα, όμως στο πανό μας έβγαλαν φτερά και πετούσαν. Τα δέντρα ήταν πολύχρωμα και είχαν το σήμα της ειρήνης. Τα πρόσωπα των ανθρώπων που ζωγραφίσαμε ήταν χαρούμενα, χωρίς να υποκρίνονται, γιατί η ευτυχία τους ήταν πραγματική. Το μήνυμα που μεταδώσαμε ήταν ότι ειρήνη σημαίνει ευτυχία, γι' αυτό η λέξη peace ήταν γραμμένη στη μέση του πανό μας.

Από τα σχόλια των συμμαθητών μας συμπέρανα ότι το πανό μας είχε κάτι το ξεχωριστό. Το θεωρούσαν αξιοθαύμαστο. Επειδή όμως εγώ ήξερα το χρόνο και τη δουλειά που αφιερώσαμε για να γίνει αυτό το έργο, σε μένα φαινόταν ακόμη πιο όμορφο.

Υπήρχαν και ομάδες από άλλα σχολεία, ιδιωτικά και δημόσια, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια. Ανταγωνισμός δεν υπήρχε μεταξύ μας, αλλά άμιλλα ποιος θα προσελκύσει περισσότερο την προσοχή των περαστικών.

Εντυπωσιαστήκαμε, όχι μόνο από το ταλέντο όλων των παιδιών αλλά και από τα μηνύματα που έστειλαν μέσα από τις ζωγραφιές τους, επιβεβαιώνοντας έτσι την κινεζική παροιμία «Μια ζωγραφιά ισούται με χίλιες λέξεις».

**Αφροδίτη Χριστοφόρου Γ1
Νεφέλη Χρυσάνθου Α4**

ΕΥ ΔΙΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ

Την ημέρα καινοτομίας, ακολουθώντας πιστά όλες τις παραμέτρους για βιοκλιματικό σχεδιασμό, κατασκευάσαμε το δικό μας «οικολογικό σπίτι» κι ακόμα «χτίσαμε» ένα έξυπνο κτήριο! Το σχολείο μας μετείχε στο διαγωνισμό για «Ερευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία» με δύο κατασκευές. Στη δεύτερη κατασκευή εγκαταστάθηκαν σύγχρονοι αυτοματισμοί, οι οποίοι επιτρέπουν σε ηλεκτρικά μοτέρ να περιστρέφουν κουρτίνες αυτόματα, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση του ήλιου, ως επίσης και φωτιστικά σημεία με LED (δίοδοι φωτοεκπομπής). Το ρεύμα που χρησιμοποιείται είναι συνεχές και παρέχεται από δύο μπαταρίες, οι οποίες φορτίζονται από ένα φωτοβολταϊκό πλαίσιο. Ετοιμάσαμε ακόμα προτάσεις για την

εξοικονόμηση ενέργειας στο σχολικό χώρο και καταθέσαμε το δικό μας όραμα για το σχολείο του μέλλοντος στο 2ο Διαγωνισμό «Η Παραγωγικότητα στην Εκπαίδευση». Κατασκευάσαμε επίσης ένα μοντέλο μικρού ηλεκτρικού αυτοκινήτου, για το οποίο έχουμε ήδη κερδίσει βραβείο σε σχολικό διαγωνισμό. Το ηλεκτρικό μας αυτοκίνητο στις 19 και 20 Ιουνίου θα λάβει μέρος σε αγώνες ταχύτητας στην πίστα Daytona Raceway Ltd, στο Τσέρι.

**Αφροδίτη Χριστοφόρου Γ1
Νεφέλη Χρυσάνθου Α4
Κάλια Χατζηχαράλαμους Γ5**

Στην όμορφη Ματαράγκα

Στις 22 Απριλίου 2010 μια ομάδα από μαθητές του σχολείου μας ξεκίνησε για την Ελλάδα, συγκεκριμένα για τη Ματαράγκα, ένα χωριό κοντά στην Καρδίτσα, με αφορμή το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Comenius. Παρέα μας είχαμε και φίλους μας μαθητές από σχολεία της Πορτογαλίας, της Ιταλίας και της Πολωνίας. Φιλοξενηθήκαμε σε σπίτια μαθητών που φοιτούν στο γυμνάσιο του χωριού. Είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε καινούριες παρέες και να γνωρίσουμε τον τρόπο ζωής ενός μικρού ελληνικού χωριού. Η εμπειρία θα μας μείνει αξέχαστη!

Χρίστος Κίτσιος Β6

Έτος βιοποικιλότητας

Το σχολείο μας έλαβε μέρος στο διαγωνισμό για τη δημιουργία αφίσσας με θέμα τη βιοποικιλότητα. Για του λόγου το αληθές, ιδού το έργο μας.

Ευρωδιαβούλευση για τους νέους

Μαθητές του γυμνασίου μας έλαβαν μέρος στην 1η «Δημόσια Διαβούλευση για τη Νέα Στρατηγική της Ε.Ε. για τη Νεολαία» με θέμα την Επένδυση και την Ενδυνάμωση, που

πραγματοποιήθηκε σε χώρους της Κρατικής Έκθεσης. Βάσει των προτιμήσεων μας χωριστήκαμε σε ομάδες με τα εξής θέματα: Εκπαίδευση και Κατάρτιση, Απασχόληση και Επιχειρηματικότητα και Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Νεολαία, Ίσες Ευκαιρίες και Κοι-

νωνικές Διακρίσεις, Υγεία και Ευημερία των Νέων, Συμμετοχή, Νέοι και Κόσμος, Εμπνευστές Νεολαίας και Δομημένος Διάλογος. Ήταν όντως μια ξεχωριστή εμπειρία αφού συνομιλήσαμε με άτομα της ηλικίας μας για θέματα που σίγουρα μας αφορούν και είδαμε και τις γενικότερες βλέψεις της κυβέρνησης για τη Νέα Στρατηγική της Ε.Ε. για τη Νεολαία.

Μυρτώ Αναστασιάδου Γ6

Αίσωπος: Ένας διαχρονικός παραμυθιάς

Στις 16 Απριλίου 2010 διοργανώθηκε από το ΥΠΠ στο Hilton Park το 1ο Παγκύπριο Μαθητικό Συνέδριο Αρχαίων Ελληνικών με θέμα «Αίσωπος: Ένας παλιός σύγχρονος παραμυθιάς». Η ανταπόκριση ήταν τέτοια, που παρουσιάστηκαν συνολικά 44 μαθητικές εργασίες, άλλες στην Ολομέλεια και άλλες στα τέσσερα συνολικά εργαστήρια.

Το Συνέδριο χαιρέτισαν η Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης Δρ. Ζήνα Πουλλή, εκπρόσωποι της ΟΕΛΜΕΚ και του ΣΕΚΦ, ενώ ο Λέκτορας

του Ανοικτού Πανεπιστημίου, Αντώνης Πετρίδης μίλησε για το «Πώς κατασκευάζουμε έναν Αίσωπο».

Το σχολείο μας έλαβε μέρος με τρεις εργασίες μαθητών, μία από την Α' Τάξη και δύο από τη Γ' Τάξη. Το Συνέδριο ήταν εξαιρετικά δημιουργικό και ωφέλιμο για όλους τους μαθητές που συμμετείχαν και ελπίζουμε ότι θα έχει συνέχεια και την επόμενη χρονιά.

Πόπη Χατζηχριστοδούλου Γ7

Παιδική δουλεία

250 εκατομμύρια παιδιά εξαναγκάζονται να δουλεύουν παράνομα. Το μέλλον για αυτά τα παιδιά διαγράφεται ζοφερό, καθώς δεν τους δίνεται καν η δυνατότητα να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να ευρύνουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους αλλά και την κοινωνική τους θέση μέσα από το σχολείο.

Βασικά δικαιώματα του παιδιού, όπως το δικαίωμα στη μόρφωση και το δικαίωμα στο παιχνίδι, είναι άγνωστα γι' αυτά τα παιδιά. Κάποια δουλεύουν σε θορυβώδη και επικίνδυνα εργοστάσια, άλλα στα χωράφια από την αυγή ως το σούρουπο.

Πολλά είναι «αόρατα» κυριολεκτικά, καθώς δουλεύουν σε σπίτια ως οικιακοί βοηθοί ή σε βιοτεχνίες κατασκευής χαλιών ή αθλητικών ειδών (π.χ. μπάλες στο Πακιστάν), συχνά με κάποια μορφή σκλαβιάς. Κάποια τραυματίζονται σοβαρά ή πεθαίνουν πριν την εφηβεία. Για τα δε ψυχολογικά τραύματα και την καθυστέρηση στην πνευματική και σωματική ανάπτυξη ενός παιδιού που δουλεύει, είναι περιττό να

κάνουμε λόγο...

Πόσα γίνονται κάθε μέρα στο όνομα των παιδιών! Όλοι νοιάζονται για τα παιδιά, προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους, να δείξουν την αγάπη τους, να κάνουν το μέλλον τους καλύτερο. Κι όμως. Κανείς στ' αλήθεια δεν μπορεί να μπει στη θέση ενός παιδιού-βιοπαλαιστή. Κανείς δεν μπορεί να νιώσει τις ταπεινώσεις που αυτό συνεπάγεται και να δώσει ολομόντιμες λύσεις! Όλοι βάζουν πάνω απ' όλα το προσωπικό τους συμφέρον.

Τα περισσότερο παιδιά του κόσμου σαν εμένα και εσένα είναι πλημμυρισμένα από την αγάπη των γονιών τους, έχουν παιχνίδια, ρούχα και φαγητό που πολλές φορές το πετάνε! Δεν είναι τρομερό κάθε μέρα να πεθαίνουν παιδιά, είτε από την πείνα, είτε από τις δύσκολες συνθήκες ζωής, και εμείς να κοιμόμαστε ήσυχοι με πλεόνασμα αγαθών;

Αυτά τα παιδιά είναι πραγματικοί ήρωες της ζωής!

Μαγδαληνή Κρέσπη Α4

Μαθήματα βίας

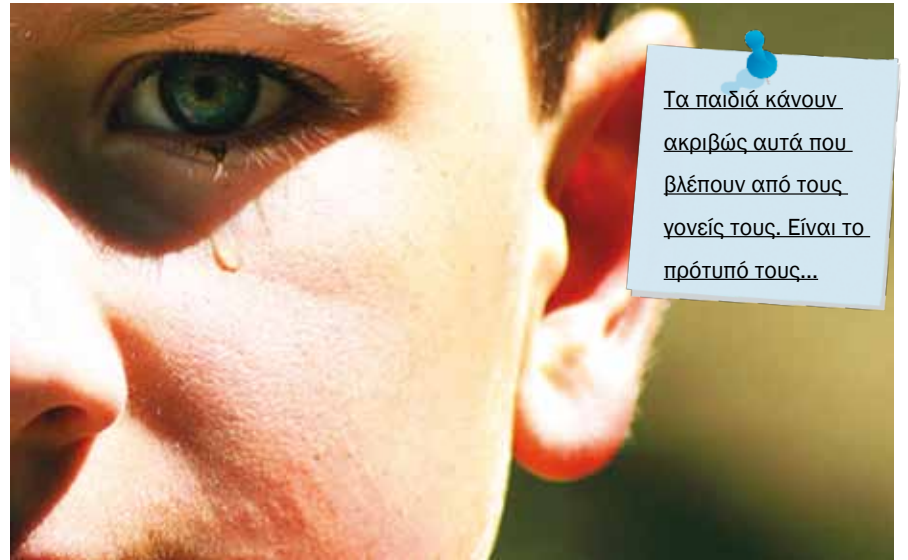
Σε πεδία αιματηρών συγκρούσεων προσπαθούν να μετατρέψουν τα γήπεδα ανεγκέφαλοι οπαδοί των ομάδων και είναι θάμα που μέχρι τώρα δεν θρηνήσαμε θύματα. Η κομματικοποίηση του ποδοσφαίρου έχει κάνει ακόμα πιο πορωμένους τους θερμοκέφαλους νεαρούς οι οποίοι θεωρούν «θρησκεία» την ομάδα τους και προσπαθούν να σβήσουν από το χάρτη, να υποβαθμίσουν ή και να εξαφανίσουν τους αντιπάλους.

Για τους χούλιγκανς μαγκιά είναι ο πετροπόλεμος με την αστυνομία, το σπάσιμο, η καταστροφή και η τυφλή χρήση βίας. Άλλωστε από πολύ νωρίς τα παιδιά εξοικειώνονται και θεωρούν απολύτως φυσιολογικές τέτοιες ανανδρες μεθόδους για την επίλυση των πάσης φύσεως διαφορών. Δυστυχώς, όπως προκύπτει από έρευνα που κάναμε για τη βία, τα παιδιά αντιδρούν παθητικά απέναντι σε τέτοια περιστατικά. Τουλάχιστον το 40% των ερωτηθέντων είπαν "Όταν ξεσπάσει καβγάς δεν κάνω τίποτα. Απλά κάθομαι και βλέπω". Το 36% των αγοριών δεν έκρυψε τον ενθουσιασμό του δηλώνοντας «Τρέχω και εγώ μέσα στον καβγά», ενώ το 28% είπαν

ότι θα φώναζαν κάποιον καθηγητή. Αν όμως δεν αντιδράσουμε όλοι, πώς θα περιθωριοποιήσουμε τέτοιες κτηνώδεις συμπεριφορές; Απαράδεκτη θεωρεί τη χρήση βίας από όπου κι αν προέρχεται και ο πρώην Β. Γενικός Εισαγγελέας και δικαστής του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) Λουκής Λουκαΐδης, ένας άνθρωπος που αφιέρωσε τη ζωή του στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. "Ούτε καν σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας οι νέοι έχουν δικαίωμα να χρησιμοποιούν βία. Από την άλλη, δεν δέχομαι στιγμή τη χρήση βίας από μέρους αστυνομικών σωμάτων, η οποία παίρνει την μορφή δυσανάλογης αντίδρασης ή μη αναγκαίας από μέρος των αστυνομικών οργάνων που οφείλουν να επιδεικνύουν αυτοσυγκράτηση και να μη χρησιμοποιούν τη δύναμη τους αχρείαστα εις βάρος άοπλων πολιτών απλώς για να αποδείξουν τη δύναμη της εξουσίας πράγμα που δυστυχώς συνήθως συμβαίνει."

**Νάσια Ταμπούρα Γ3
Φανή Ορφανίδου Γ2**

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Τα παιδιά κάνουν ακριβώς αυτά που βλέπουν από τους γονείς τους. Είναι το πρότυπό τους...

Παρόλο που ζούμε στον 21ο αιώνα, με την παγκοσμιοποίηση και την έντονη συνεργασία πολιτισμών και λαών, το φαινόμενο του ρατσισμού πλήττει ακόμα και χώρες με υψηλό βιοτικό επίπεδο.

Όλοι εμείς οι μαθητές του σχολείου μας, νιώθουμε πως αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί! Πιστεύουμε πως αυτή είναι η κατάλληλη εποχή, αφού έχουμε τη δύναμη και τα κατάλληλα μέσα για να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε την κοινωνία του σήμερα και του αύριο. Συνεπώς, χρειάζεται πρώτα από όλα ενημέρωση.

Ρατσισμός είναι να θεωρούμε κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων ως κατώτερη ή ακόμη και άξια περιφρόνησης, λόγω της φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής, ή ακόμη και λόγω του γενετήσιου προσανατολισμού (σεξουαλικού). Υπάρχει επίσης θρησκευτικός ρατσισμός απέναντι σε άλλες θρησκείες και κοινωνικός ρατσισμός απέναντι σε διάφορες κοινωνικές ομάδες.

Αίτια του ρατσισμού είναι συνήθως η υπεροψία και ο φόβος προς το διαφορετικό. Δηλαδή, από τη μια πλευρά αισθανόμαστε ότι η δική μας φυλή είναι ανώτερη, ενώ από την άλλη πιστεύουμε ότι η άλλη φυλή με κάποιο τρόπο μας απειλεί: είτε στρατιωτικά, είτε πολιτιστικά, είτε οικονομικά. Το αποτέλεσμα είναι να αντιμετωπίζουμε μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με εχθρότητα και προκατάληψη. Υπάρχει όμως και ο ρατσισμός που ξεκινά από μια αντιπαράθεση ανάμεσα σε δύο λαούς.

Ο ρατσισμός δεν αποτελεί σύγχρονο φαινόμενο, υπήρχε ανέκαθεν. Διαβόητα παραδείγματα ρατσιστικής συμπεριφοράς αποτελούν η στάση του Χριστόφορου Κολόμβου απέναντι στους ιθαγενείς της Αμερικής, όπου 12 έως 20 εκατ. Ινδιάνοι της Αμερικής είτε σφαγιάστηκαν, είτε πέθαναν από τις ασθένειες που έφεραν οι Ισπανοί. Οι πολιτισμοί των Μάγια, των Αζτέκων και των Ινκας καταστράφηκαν και τα πλούτη της ηπείρου λεηλατήθηκαν. Αργότερα οι λευκοί Αμερικάνοι έπαιρναν ως σκλάβους τους μαύρους από την Αφρική. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου ο Χίτλερ και οι οπαδοί του εφάρμοσαν τη συστηματική στέρωση δικαιωμάτων και την εξόντωση των Εβραίων της Ευρώπης, όπως και άλλων κοινωνικών ομάδων.

Δυστυχώς, αντί να διδαχθούμε από το παρελθόν, αντί να εξαλείψουμε ξεριζώνοντας το ρατσισμό που δηλητηριάζει τη ζωή μας και μας καταστρέφει, κάνουμε ακριβώς το αντίθετο! Στη σημερινή κοινωνία η κυριότερη μορφή ρατσισμού είναι αυτή που εμφανίζεται κατά των μεταναστών, καθώς

δεν υπάρχει χώρα χωρίς μετανάστες. Δυσπραγούντες συνάνθρωποί μας βρήκαν τη δύναμη και απέδρασαν από την κόλαση που επικρατούσε στις χώρες τους και ήρθαν αναζητώντας τη γη της επαγγελίας, της ελπίδας... Κι εμείς, από θέση ισχύος σε μία κοινωνία της ευημερίας, τους κάνουμε τη ζωή δύσκολη, τους βρίσκουμε στην ανάγκη και τους ποδοπατάμε! Τους εκμεταλλευόμαστε και τους συμπεριφερόμαστε ως να είναι άνθρωποι ενός κατώτερου Θεού! Αποδεικνύοντας πως δεν έχουμε ευαισθησίες, αισθήματα, καρδιά! Ότι οι μόνοι κατώτεροι είμαστε εμείς!

Κι όμως το πρόβλημα του ρατσισμού μπορεί να αντιμετωπιστεί με πολλούς τρόπους. Το κράτος μπορεί να δώσει στέγη φιλοξενίας στους ταλαιπωρημένους αλλοδαπούς και να πάρει αυστηρά μέτρα που θα αποτρέπουν φαινόμενα άγριας εκμετάλλευσής τους. Το σχολείο θα πρέπει να διδάξει στους μαθητές έμπρακτα ότι πρέπει να αποδέχονται τη διαφορετικότητα. Τα Μ.Μ.Ε, αντί να ενισχύουν την ξενοφοβία, οφείλουν να βοηθήσουν στην εξάλειψη των διακρίσεων και των προκαταλήψεων.

Έχουμε και δικές μας προτάσεις για την εξάλειψη του ρατσισμού, απλά πράγματα που πιστεύουμε ότι εύκολα μπορούν να γίνουν πράξη. Μπορούν να διοργανωθούν εκδηλώσεις για γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές για ενημέρωση και γνωριμία με άτομα από άλλες χώρες ή φυλές, διότι όλα ξεκινούν από το σπίτι και αργότερα κι από το σχολείο. Τα παιδιά κάνουν ακριβώς αυτά που βλέπουν από τους γονείς τους, είναι το πρότυπό τους...

Στόχος πρέπει να είναι η καλλιέργεια του σεβασμού προς το άτομο και τον πολιτισμό του, από όπου κι αν προέρχεται. Μέσα από κινούμενα σχέδια μπορούν να μεταδίδονται τα σωστά μηνύματα στα παιδιά μαθαίνοντάς τα να δέχονται το διαφορετικό γύρω τους.

Τα σχολεία καλό θα είναι να βοηθούν τη γνωριμία των μαθητών με άλλους λαούς, πολιτισμούς και φυλές μέσα από σχετικές εκδηλώσεις, προβολές, συζητήσεις και διαλέξεις αλλά και χρήση κατάλληλου υλικού στα εκάστοτε μαθήματα.

Ελπίζουμε ότι αν γίνει προσπάθεια από όλους μας θα κατανοήσουμε ότι ο ρατσισμός δεν οδηγεί πουθενά, αντίθετα δημιουργεί προβλήματα, όπως πολέμους, αντιπαράθεσεις, μίσος, πόνο. Όταν το κατανοήσουμε αυτό, ευχόμαστε να μην είναι πια πολύ αργά για την ανθρωπότητα.

Χριστοδούλου Χρυσταλένη Γ7

Η συμβολή των νέων στον εθελοντισμό

Η πρώτη κυρία μας μίλησε για τον εθελοντισμό και τη δραστηριοποίησή της στη διοργάνωση φιλανθρωπικών εκδηλώσεων.

Ο εθελοντισμός είναι μια λέξη με βαθύτατο νόημα. Ο εθελοντισμός ξεκινά από την καρδιά του κάθε εθελοντή, ο οποίος παραμερίζει κάθε ίχνος εγωισμού, και καταλήγει σε μία πράξη βοήθειας χωρίς να ζητά κανένα αντάλλαγμα. Η βάση του εθελοντισμού είναι η συμπαράσταση στο συνάνθρωπό μας που χρειάζεται βοήθεια, η ανιδιοτελής αγάπη, που δεν ξεχωρίζει χρώμα, θρησκεία, ηλικία και καταγωγή. Ο εθελοντής προσφέρει την ενέργειά του, τις γνώσεις του, τον ελεύθερο του χρόνο και το κάνει αυτό χωρίς να περιμένει καμιά ανταπόδοση.

Είναι πολύ όμορφο να γινόμαστε εθελοντές, γιατί δεν κερδίζουμε μόνο τη χαρά της προσφοράς, αλλά κερδίζουμε και σημαντικά εφόδια για τη ζωή μας. Μαθαίνουμε να αγαπάμε τους συνανθρώπους μας και να τους σεβόμαστε, να τους βοηθάμε χωρίς να περιμένουμε κάποιο αντάλλαγμα από αυτούς, να κάνουμε καινούριες γνωριμιές και να αποκτούμε εμπειρίες, αλλά περισσότερο μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε. Επιπλέον, μέσα από τον εθελοντισμό γινόμαστε ενεργοί πολίτες που συμβάλλουν στην προσπάθεια καλύτερευσης της ζωής κάποιων ανθρώπων καθώς και του μέλλοντος τους. Για μας, στιδήποτε προσφέρουμε εθελοντικά μπορεί να μην έχει μεγάλη αξία, αυτός όμως που είναι ο δέκτης της προσφοράς μας πιστεύει πως είναι κάτι σημαντικό,

εφόσον οικοδομούμε έμπρακτα ένα καλύτερο αύριο γι' αυτόν αλλά και για όσους έχουν ανάγκη. Για τους νέους η εθελοντική εργασία θα έπρεπε να είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους. Στο νέο στηρίζεται το μέλλον του εθελοντισμού, αφού ως νέα γενιά γνωρίζει περισσότερο τις ανάγκες που έχουν οι σημερινοί άνθρωποι. Η νεανική ευαισθησία, φαντασία και εφευρετικότητα μπορούν να λειτουργήσουν ως κινητήρια δύναμη για την ανάπτυξη του εθελοντισμού.

Η συμμετοχή των νέων εθελοντών σε εθνικά προγράμματα αλλά και σε προγράμματα των Ηνωμένων Εθνών, όπως για παράδειγμα η προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του εκδημοκρατισμού και της ειρήνης παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην ευημερία και στην πρόοδο όλων των χωρών.

Ο εθελοντισμός δε γνωρίζει ηλικία. Μπορούμε να συνεισφέρουμε όλοι. Οι νέοι καθώς και τα μικρά παιδιά, που δεν μπορούμε να συνεισφέρουμε οικονομικά, μπορούμε να γίνουμε εθελοντές σε άλλους τομείς, όπως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος που είναι ένα φλέγον ζήτημα για τη σημερινή κοινωνία. Μια εθελοντική πράξη μπορεί να είναι η εκστρατεία καθαριότητας πάρκων και άλλων δημόσιων χώρων, η δέντροφύτευση περιοχών, η ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τα οικολογικά προβλήματα καθώς και η υποβολή προτάσεων για την αντιμετώπισή τους, όπως για παράδειγμα η ζωτική σημασία

που έχει για τον πλανήτη μας η ανακύκλωση.

Ένας άλλος τομέας στον οποίο ως νέα παιδιά μπορούμε να συνεισφέρουμε, αφορά στα άτομα της τρίτης ηλικίας, τους αγαπημένους παππούδες και γιαγιάδες. Μπορούμε, για παράδειγμα, να οργανώσουμε μια χορωδία και να πάμε σε οίκους ευγηρίας για να δώσουμε λίγη χαρά τραγουδώντας στους ηλικιωμένους που βρίσκονται μακριά από την οικογένειά τους. Μπορούμε ακόμη να καθίσουμε και να συζητήσουμε για λίγο με ανθρώπους που έχουν μείνει μόνοι, δείχνοντας τους έτσι τη συμπαράσταση και την αγάπη μας. Μπορούμε με επισκέψεις μας σε άτομα προχωρημένης ηλικίας που ζουν μόνα τους να τα βοηθήσουμε κάνοντάς τα μικρά ψώνια της ημέρας ή της εβδομάδας από το κοντινό μπακάλικο της γειτονιάς. Μπορούμε ακόμα να βοηθήσουμε συμμαθητές μας στα μαθήματά τους που δυσκολεύονται ακόμα και στην προετοιμασία για διαγωνίσματα. Γενικά πολλά είναι αυτά που μπορούμε να κάνουμε, φτάνει να το προσπαθήσουμε.

"Αν ο καθένας μας ακούσει την καρδιά του, θα προσφέρει απλόχερα αυτό που μπορεί. Ας κάνουμε λοιπόν όλοι εμείς οι νέοι τον εθελοντισμό στάση ζωής. Όλοι μας μπορούμε να προσφέρουμε λίγο απ' αυτό που μας περισσεύει. Απ' αυτό που χωρίς ιδιαίτερο κόπο μπορούμε να δώσουμε. Όλοι μας μπορούμε να γίνουμε εθελοντές, γιατί όλοι μας μπορούμε να αγαπήσουμε. Όλοι μας μπορούμε έτσι να ενισχύσουμε τον εθελοντισμό. Στον εθελοντισμό έχει σημασία η δύναμη ψυχής και εμείς στην Κύπρο αποδεικνύουμε ότι έχουμε τα απαραίτητα ψυχικά αποθέματα", υποστηρίζει η Έλση Χριστοφία.

Χάρης Χριστοδούλου Β2
Έλσα Παλάτου Α5
Αγνή Θεοδώρου Α5
Αλίκη Μπάρδη Α5

Υπάρχει ελπίς

Συγκινητική η ανταπόκριση του κόσμου σε φιλανθρωπικές εκδηλώσεις

Η συμμετοχή μου τόσο σε εκδηλώσεις που έχουν στόχο την αλληλεγγύη προς συνανθρώπους μας που χρειάζονται στήριξη, όσο και σε ιδρύματα και οργανισμούς που δραστηριοποιούνται προς αυτή την κατεύθυνση είναι για μένα από καιρό στάση ζωής. Πιστεύω ότι η εθελοντική προσφορά προς όλους όσους έχουν ανάγκη μας γεμίζει και μας καθιστά ανθρώπους με περιεχόμενο. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι η μικρή μας Κύπρος αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση όσον αφορά το αίσθημα αλληλεγγύης που χαρακτηρίζει το λαό μας, αλλά και τη στενή συνεργασία κράτους και εθελοντικών οργανώσεων.

Η Κύπρος διακρίνεται για τον εθελοντισμό των ανθρώπων της. Σε μία εποχή ατομισμού, πώς βλέπετε τις διακρίσεις αυτές;

Το γεγονός ότι στην Κύπρο είναι τόσο ανεπτυγμένο το κίνημα του εθελοντισμού είναι στα θετικά για τον κυπριακό λαό, γιατί δείχνει ότι οι Κύπριοι χαρακτηρίζονται από ανθρωπιά και φιλότιμο και στέκονται αλληλέγγυοι για το συνάνθρωπό τους, πράγμα πολύ σπουδαίο για την πρόοδο και την προκοπή ενός λαού.

Με τον εθελοντισμό υπάρχει ελπίδα. Είναι ένας τρόπος να αλλάξουμε την κοινωνία μας!

Φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός

Φτώχεια... μία μάστιγα ή ένα κοινωνικό φαινόμενο; Η φτώχεια δεν βρίσκεται ούτε πολύ μακριά ούτε απλώς κοντά. Βρίσκεται δίπλα μας, ανάμεσά μας. Δημιουργεί στρατιές ανέργων, άστεγων και κοινωνικά περιθωριοποιημένων ανθρώπων. Με άλλα λόγια η φτώχεια βρίσκεται εδώ περισσότερο από ποτέ...

Η φτώχεια είναι η οικονομική εκείνη κατάσταση κατά την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να καλύψει τις βασικές του ανάγκες. Οι βασικές ανθρώπινες ανάγκες όμως διαφέρουν από άνθρωπο σε άνθρωπο και από χώρα σε χώρα. Ανάλογα με το βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού μιας χώρας διαφοροποιείται η έννοια της φτώχειας, δηλαδή σε μία ανεπτυγμένη χώρα βασική ανάγκη είναι και η πανεπιστημιακή μόρφωση εκτός από τα απαραίτητα υλικά αγαθά. Αντίθετα, σε μία αναπτυσσόμενη χώρα βασική ανάγκη μπορεί να αποτελεί μόνο το φαγητό, το νερό και η στέγη. Το συγκλονιστικό όμως στοιχείο στατιστικών μελετών είναι ότι πέραν του 50% του παγκόσμιου πλούτου βρίσκεται στα χέρια 225 πολυεκατομμυριούχων. Ένας από αυτούς; Ο ιδρυτής της Microsoft, Μπιλ Γκέιτς.

Η φτώχεια μπορεί να είναι αποτέλεσμα οικονομικής κρίσης, ή πολέμου, ή ακόμα και θεομηνίας που οδηγεί τους ανθρώπους στην ανεργία, χωρίς καμιά προοπτική και γεννά μέσα στις ψυχές τους αρνητικά συναισθήματα, όπως απόγνωση, απελπισία και οργή. Όλα αυτά μπορούν να οδηγήσουν σε αυτοκτονίες, κατάθλιψη, απεργίες και αρνητική συμπεριφορά που προκαλεί καταστροφικά φαινόμενα για την κοινωνία. Είναι μία αλυσίδα κακών που ξεκινά από τη φτώχεια και τελειώνει στη περιθωριοποίηση, στο μαρσαμό και στην καταστροφή.

Τα ποσοστά σοκάρουν: στα έξι δισεκατομμύρια ανθρώπων, που είναι ο παγκόσμιος πληθυσμός, τα τρία μπορούν να ξοδέ-

ψουν μέχρι δύο δολάρια ημερησίως, ενώ 1,3 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερα από ένα δολάριο ημερησίως!!! Στις ανεπτυγμένες περιοχές, με εξαίρεση την Κίνα, 100 εκατομμύρια άνθρωποι επιπλέον ζουν σήμερα σε κατάσταση φτώχειας, σε σχέση με μια δεκαετία πριν. Ενάμιση δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό νερό και 2,4 εκατομμύρια πεθαίνουν ετησίως από μολυσμένο νερό, ενώ 1,8 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν από μολυσμένο αέρα.

Πολλοί συμπατριώτες μας έζησαν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό ύστερα από την τουρκική εισβολή στο νησί μας, αφού έμειναν χωρίς στέγη, χωρίς φαγητό, χωρίς τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Κάτοικοι από τις ελεύθερες σήμερα περιοχές, θεωρούσαν αυτούς τους ανθρώπους κατώτερους και «ξένους» για την Κυπριακή κοινωνία. Αυτό φαίνεται μέσα από τη συμπεριφορά τους που όχι μόνο δεν είχαν βοηθήσει οικονομικά και ηθικά τους πρόσφυγες συμπατριώτες τους, αλλά τους έκαναν να αισθάνονται «ξενότεροι και από τους ξένους στην πολιτεία των ξένων».

Ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι εμφανής ακόμα και σήμερα στον τόπο μας. Παρατηρείται κυρίως στις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις. Οι άνθρωποι σήμερα κρίνονται από το «φαίνεσθαι» και όχι από το «είναι», αγνοούν οποιεσδήποτε αξίες και ιδανικά και υπερτιμούν το χρήμα και τη δύναμη που τους προσφέρει το χρήμα.

Όμως ας σκεφτούμε ότι είμαστε παιδιά του ίδιου Θεού και στα μάτια του είμαστε όλοι ίσοι. Ας λογικευτούμε και ας συμπεριφερόμαστε με αγάπη στους συνανθρώπους μας σε αυτή τη σύντομη γήινη ζωή μας. Εξάλλου ο Θεός δεν θα μας κρίνει από τον πλούτο μας σε υλικά αγαθά, αλλά από τον πλούτο της

ψυχής και των συναισθημάτων μας.....

Μαριεύη Σύννου Γ4

Η πιο πάνω φωτογραφία του Kevin Carter απεικονίζει ένα παιδί από το Σουδάν που πεθαίνει από την πείνα να παρακολουθείται από ένα αρπακτικό. Ο Carter κέρδισε το βραβείο Pulitzer για αυτή τη φωτογραφία αλλά δέχτηκε πολύ αυστηρή κριτική για το ότι πέρασε 20 λεπτά για να στήσει την κάμερα και να βγάλει την φωτογραφία αντί να βοηθήσει το παιδί. Τρεις μήνες αφότου τράβηξε την φωτογραφία, αυτοκτόνησε, επειδή δεν άντεχε στη ιδέα ότι αφού τράβηξε τη φωτογραφία άφησε το παιδί εκεί και έφυγε...

Μνήμες Εισβολής

Άνθρωποι που έζησαν τη φρίκη της Τουρκικής εισβολής το μαύρο Ιούλη του '74, καταθέτουν με πόνο ψυχής τις μαρτυρίες τους, τα όσα έζησαν και τους σημάδεψαν ανεξίτηλα μέχρι σήμερα.

Η συνέντευξη που ακολουθεί είναι της εννιάχρονης τότε Αναστασίας Σάββα από τον Καραβά, η οποία μας αποκαλύπτει τις στιγμές φόβου και αγωνίας που πέρασε στην εισβολή του '74.

• Πώς ξεκίνησε ο πόλεμος;

Το πρωί της 20ης Ιουλίου του 1974, όταν ξύπνησα άκουσα κλάματα: ήταν της μητέρας μου η οποία πηγαινοερχόταν σε όλο το σπίτι ανήσυχη και τρομοκρατημένη. Ακούγονταν σειρήνες αλλά και φωνές γνωστών να φωνάζουν συνεχώς «τρέξτε να γλιτώσετε, τρέξτε» τότε η μητέρα μου κατάλαβε ότι ήμουν εκεί και γύρισε και μου είπε «μη φοβάσαι μικρή μου, όλα θα πάνε καλά», όμως τα μάτια της μου έδειχναν το αντίθετο (ποτέ δε θα ξεχάσω αυτό το βλέμμα όσα χρόνια και να περάσουν). Έτσι ξεκίνησε ο πόλεμος αλλά και ο γολγοθάς.

• Πώς εισέβαλαν στο χωριό σας;

Αχ κοριτσάκι μου, (δυσανασχέτησε) ο ουρανός είχε σκοτεινιάσει από τα πολλά αεροπλάνα «αυτών» που περνούσαν χαμηλά πάνω από τα σπίτια μας κάνοντας πολύ θόρυβο και προσπαθώνταςνα βρουν ευκαιρία για να μας πυροβολήσουν.

• Τι κάνατε εκείνη τη στιγμή;

Μαζευτήκαμε όλοι οι συγγενείς και κρυφτήκαμε κάτω από τα δέντρα για να μη μας δουν «αυτοί» και μας ρίξουν, όλοι ήμασταν τρομοκρατημένοι και δεν ξέραμε τι να κάνουμε και πού να πάμε. Όλη μας η ζωή ήταν στο χωριό, όλες μας οι αναμνήσεις...

(εδώ κάναμε μια παύση γιατί τα μάτια της κύριας Αναστασίας είχαν βουρκώσει).

Το βράδυ εκείνο μείναμε σπίτι μου, γιατί ήταν

μακριά από το δρόμο και δεν μπορούσαν να μας εντοπίσουν εύκολα. Έτσι ένιωθα κάπως καλά, γιατί ήμασταν όλοι μαζί και δεν κινδύνευε κανείς. Δυστυχώς, οι γείτονές μας είχαν φύγει και την άλλη μέρα μάθαμε ότι τους πήραν «αυτοί».

• Τις επόμενες μέρες τι κάνατε;

Πηγαίναμε από σπίτι σε σπίτι όπου έστω και για λίγο ήμασταν ασφαλείς. Όταν έγινε η εκεχειρία, οι συγγενείς μου πήραν τα αυτοκίνητά τους και έφυγαν αφήνοντάς μας πίσω. Ο πατέρας μου δεν είχε αυτοκίνητο για να φύγουμε, τότε η μητέρα μου μάζεψε λίγα ρούχα, μας έντυσε και πήγαμε στις πάνω γειτονιές όπου ήταν το σπίτι του νονού μου και μείναμε εκεί για λίγες μέρες.

• Όταν τελείωσε η εκεχειρία πού πήγατε;

Όταν τελείωσε η εκεχειρία τρέξαμε όλοι όσοι ήμασταν στην περιοχή (περίπου 15) και πή-

γαμε στο φορτηγό ενός τουρκοκύπριου, ο οποίος μας συμπεριφερόταν με ευγένεια, και μας είπε ότι θα μας πάει σε ασφαλές μέρος. Δεν προλάβαμε να πάρουμε ούτε ρούχα αλλά ούτε τρόφιμα με αποτέλεσμα η μεγαλύτερη αδελφή μου να αρρωστήσει – ευτυχώς όχι σοβαρά. Ταξιδεύσαμε δυο ώρες και είχε νυχτώσει. Σταματήσαμε να κοιμηθούμε για λίγο, υπήρχε ησυχία, κανένας θόρυβος, ούτε από αεροπλάνα αλλά ούτε από ανθρώπους. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ, γιατί ήμασταν πολύ στριμωγμένοι στο φορτηγάκι, έτσι βγήκα έξω και ρώτησα τον τουρκοκύπριο οδηγό πού είμαστε και αυτός μου απάντησε με ευγενικό τρόπο «στον Όλυμπο καλή μου, εδώ όπου μας προστατεύει ο Θεός» μετά από αυτό πήγα πίσω στο φορτηγό ήρεμη πια. Το άλλο πρωί η πείνα μας βασάνιζε. Ευτυχώς που είχε μαζί της λίγο ψωμί μια γριούλα και ξεγελάσαμε για λίγο την πείνα μας. Το μεσημέρι ο «σωτήρας» μας είπε ότι υπάρχουν μερικά σπιτάκια στη Λεμεσό όπου μπορούμε να μείνουμε μέχρι να τελειώσει ο πόλεμος, έτσι ξεκινήσαμε ξανά το ταξίδι μας.

• Μείνατε στη Λεμεσό μέχρι να τελειώσει ο πόλεμος;

Ναι. Περιμέναμε πώς και πώς να γυρίσουμε πίσω, πράγμα που δεν έγινε και αναγκαστήκαμε να μείνουμε εκεί.

• Τι δεν θα ξεχάσεις ποτέ από εκείνες τις μαύρες μέρες του Ιούλη;

Δεν θα ξεχάσω ποτέ το φόβο που ένιωσα αλλά και τα κατακόκκινα μάτια της μητέρας μου όταν τελείωσε ο πόλεμος.

Μαρία Ανδρέου Γ2

Οι τελευταίες εικόνες από την Αμμόχωστο και τα συναισθήματα του πατέρα μου Μιχάλη Πρωτοπαπά.

Η αφήγηση του πατέρα μου:

«Το 1974 σαν 10χρονα παιδιά παρακολουθήσαμε με ανησυχία τι θα γινόταν μετά το πραξικόπημα. Στις 20 Ιουλίου ξυπνήσαμε το πρωί από εκκωφαντικούς ήχους αεροπλάνων. Βγήκαμε στο μπαλκόνι του δωματίου των γονιών μας και είδαμε 4 πολεμικά αεροπλάνα πάνω από τη θάλασσα της

Αμμοχώστου. Στην αρχή πιστέψαμε ότι ήταν δικά μας, ελληνικά αεροπλάνα, μέχρι που τα είδαμε να βομβαρδίζουν. Τότε αντιληφθήκαμε ότι ήταν τουρκικά και πήγαμε να κρυφτούμε. Στην συνέχεια ζήσαμε τους βομβαρδισμούς στην πόλη μας σε «πρόχειρα καταφύγια» όπως μετονομάστηκαν τα υπόγεια. Στην αρχή δεν

μπορούσαμε να καταλάβουμε τι σημαίνει η λέξη «πόλεμος» αλλά στη συνέχεια αρχίσαμε να μαθαίνουμε τι σημαίνουν οι λέξεις «νεκροί», «τραυματίες πολέμου» και «πόνος». Η παιδική ψυχή μας κυριεύτηκε από αισθήματα φόβου, αγωνίας και αβεβαιότητας για το μέλλον.

Μετά ήρθε η εκεχειρία και πιστέψαμε ότι ο εφιάλτης τελείωσε. Πήγαμε στο Λύκειο Ελλήνων Αμμοχώστου όπου βρήκαν καταφύγιο οι πρώτοι πρόσφυγες από την Κερύνεια. Πρόσφυγες: μια λέξη άγνωστη μέχρι τότε για εμάς, μέχρι τον Αύγουστο όταν ήρθαν και μας είπαν ότι πρέπει να φύγουμε από το σπίτι μας. Τότε καταλάβαμε ότι θα μας αποκαλούσαν και εμάς «πρόσφυγες» αφού στα σπίτια μας θα έμπαινε ο βάρβαρος τουρκικός στρατός. Από εκείνη την καταραμένη μέρα η ζωή μας άλλαξε. Οι παιδικές ψυχές μας τραυματίστηκαν για πάντα. Ζήσαμε τη φρίκη, κοιμηθήκαμε σε προσφυγικούς καταυλισμούς, χω-

ρίς το σκέπασμα και το κρεβάτι μας, μακριά απ' το σπίτι μας.

Ο πόνος, η αγωνία και ο φόβος αντικατέστησαν το γέλιο, τη χαρά και την ανεμελιά. Συναισθήματα τα οποία εξακολουθούν να υπάρχουν μέχρι σήμερα 35 χρόνια μετά.

Η απέχθεια για τους Τούρκους εξακολουθεί να υπάρχει αφού στήριξαν σε εμένα και σε όλους τους άλλους πρόσφυγες, το δικαίωμα να ζούμε στον τόπο το δικό μας. Χρησιμοποίησαν το νόμο του δυνατού και μας έδιωξαν με τη βία από τα σπίτια μας, με έδιωξαν από τη θαλασσοφίλητη Αμμόχωστο στην οποία άφησα την ψυχή μου. Ο πόθος για επιστροφή παραμένει ο ίδιος, δεν θα απεμπολήσω ποτέ τα δικαιώματά μου και η ψυχή μου θα ησυχάσει μόνο όταν θα επιστρέψω μαζί με τους υπόλοιπους Έλληνες της Κύπρου στην αγαπημένη μου Αμμόχωστο.»

Μαρία Πρωτοπαπά Γ6

Η τουρκική εισβολή που έγινε στην Κύπρο το 1974 σημάδεψε τους ανθρώπους που έζησαν τα τραγικά γεγονότα. Μέχρι σήμερα υπάρχουν πολλοί πρόσφυγες, οι οποίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη, το χωριό, τα σπίτια τους και να προσπαθήσουν να ξανακάνουν μια καινούρια αρχή βασισμένη στις ανάγκες της ζωής.

Οι συγγενείς μου από τη μεριά του πατέρα μου υπήρξαν θύματα της προσφυγιάς. Η γιαγιά μου μού μίλησε για εκείνη τη μέρα και η εμπειρία της πιστεύω πως ήταν πολύ συνταρακτική.

Μου είπε πως καθόταν στο σπίτι της θείας μου όταν άκουσαν φωνές και έτρεξαν να δουν τι συμβαίνει. Είδαν ανθρώπους να τρέχουν στους δρόμους αναστατωμένοι και να φωνάζουν πως έρχονται οι Τούρκοι. Τότε είδε τα αεροπλάνα να προσγειώνονται και τους Τούρκους να χτυπάνε με τα όπλα ό,τι έβρισκαν στο δρόμο τους. Η γιαγιά μου αμέσως έτρεξε σπίτι να βρει τον πατέρα μου, ο οποίος τότε ήταν 13 ετών και ήταν στο σπίτι με τα αδέρφια του και τον παππού μου. Ενώ ήταν στο δρόμο, άκουσε τα βήματα των Τούρκων από πίσω της και έσπευσε να κρυφτεί σε ένα

κλουβί εκεί κοντά. Κατά σύμπτωση εκεί βρισκόταν και ο παππούς μου με τα παιδιά (τον πατέρα μου, τη θεία μου και το θείο μου). Κρύφτηκαν όλοι μαζί και περίμεναν να σταματήσουν οι πυροβολισμοί, για να ξεκινήσουν να φύγουν. Φυσικά δεν ήθελαν να αφήσουν το χωριό τους, αλλά έπρεπε να το κάνουν, γιατί είχαν δύο παιδιά που έπρεπε να αναθρέψουν. Μόλις τελείωσαν οι πυροβολισμοί ξεκίνησαν με το αυτοκίνητο τους και έφθασαν στη Λευκωσία όπου ζουν και σήμερα ευτυχισμένοι αλλά με ένα αναπάντητο «Γιατί;»

Στυλιάνα Πασιαρδή Γ2

Μνήμες και εμπειρίες από την εισβολή του 1974...

Η γιαγιά μου, πρόσφυγας από το Λευκόνοικο, μου αφηγήθηκε με πολύ παραστατικό τρόπο τα όσα έζησε.

- Λοιπόν γιαγιά, πες μου λίγα λόγια για το χωριό σου το αγαπημένο, το Λευκόνοικο...

- Άκου παιδί μου. Το Λευκόνοικο είναι μια κωμόπολη που πήρε το όνομά της από τις λέξεις λευκός (άσπρος) και οίκος (σπίτι), γιατί φημιζόταν για τα άσπρα, φρεσκοβαμμένα και καθαρά σπίτια του. Το χωριό είναι επίσης πατρίδα του μεγάλου ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη, αλλά και του Άρχοντα Πρωτοψάλτη της Εκκλησίας της Κύπρου, Θεόδουλου Καλλίνικου, που είναι προπάππος σου, θείος μου δηλαδή.

- Μπορείς να μου δώσεις περισσότερες πληροφορίες για τη γεωγραφική τοποθεσία του χωριού;

- Βρίσκεται στη Βορειοανατολική Μεσοορία στην επαρχία Αμμοχώστου, που είναι η μεγάλη πεδιάδα, ο σιτοβολώνιας της Κύπρου. Η έκτασή του έφτανε μέχρι τον Πενταδάκτυλο στο Βορρά και μέχρι το κέντρο της πεδιάδας στο Νότο. Απέχει 50 χιλιόμετρα από τη Λευκωσία. Δυστυχώς όμως τώρα βρίσκεται στα χέρια των Τούρκων και περιμένει τη λευτεριά...

- Τώρα ας πάμε στην Τουρκική εισβολή του 1974. Ποιες ήταν κατ' αρχάς οι τραγικές συνέπειες της εισβολής;

- Παρόμοια εισβολή παιδί μου σου εύχομαι να μην συναντήσεις ξανά. Περάσαμε πολύ δύσκολες ώρες και μέρες. Η αγριότητα των Τούρκων έφερε πολύ πόνο στους κατοίκους της Κύπρου. Τα πάντα καταστράφηκαν. Στις 14 Αυγούστου όταν έγινε η δεύτερη εισβολή έπεφταν Τούρκοι αλεξιπτωτιστές έξω από το Λευκόνοικο. Είχε προηγηθεί άγριος βομβαρδισμός. Τότε ήταν που αναγκαστήκαμε να φύγουμε από τα σπίτια μας χωρίς να πάρουμε τίποτα μαζί μας, γιατί πιστεύαμε ότι θα ξαναγυρνούσαμε γρήγορα πίσω.

- Ποιες ήταν οι πιο συγκλονιστικές στιγμές που σημάδεψαν τη ζωή σου;

- Η μοναδική και συνάμα πολύ δύσκολη στιγμή ήταν όταν βομβαρδιζόμασταν στη Μια Μηλιά. Αυτό έγινε στις 15 Ιουλίου και ήμασταν στο χωριό αυτό, γιατί έπρεπε να βρισκόμαστε κοντά στο γιατρό μου, αφού ήμουν έγκυρος στο τρίτο μου παιδί. Έτσι αναγκαστήκαμε μετά από λίγες μέρες να αφήσουμε το χωριό για να πάμε σε έναν πιο ασφαλή χώρο, τη Λευκωσία, όπου κατέφερα και γέννησα.

Παρασκευάς Ροδοσθένους Γ2

Φωτογραφία από το χωριό Λευκόνοικο.

Μιχάλης Γεωργίου: ένας σύγχρονος Ορφέας

Ο μαγικός κόσμος των αρχαίων ελληνικών οργάνων μας οδήγησε στο γραφείο του μουσικού μας κ. Μιχάλη Γεωργίου, Βοηθού Διευθυντή, ο οποίος φέτος αφιηρητεί. Πνεύμα αγέραστο και δημιουργικό, κατάφερε να ανακατασκευάσει αρχαία ελληνικά μουσικά όργανα.

Γεννήθηκε στη Λεμεσό το 1955 και φοίτησε στην Τεχνική Σχολή με αριστείο στον κλάδο του. Σπούδασε παιδαγωγικά και μουσική στην Αθήνα και στο Λονδίνο, με ειδίκευση στο κλαρίνο.

- Έχετε μάθει από κάποιον την τέχνη της κατασκευής μουσικών οργάνων;

- Παρακολουθούσα άλλους κατασκευαστές, διάβαζα βιβλία, έφερνα υλικό από το εξωτερικό, ξυλεία, εργαλεία και προσπαθούσα μόνος μου 30 ολόκληρα χρόνια να κατασκευάσω μουσικά όργανα, κυρίως έγχορδα.

- Πώς νιώσατε όταν κατασκευάσατε το πρώτο σας μουσικό όργανο;

- Πραγματικά έκλαιγα, όταν έπαιξα την πρώτη μου νότα. Ήταν σαν να άκουγα το κλάμα ενός μωρού που μόλις γεννιέται, διότι από ένα σωρό ξύλα το να γίνει ένα μουσικό όργανο, ωραίο, να гуαλιζει και να σου βγάξει ήχο, είναι όντως σαν μια γέννηση ενός μωρού. Όταν δε άκουσα σε μια συναυλία μια κοπέλα που έπαιζε το βιολοντσέλο, που εγώ ο ίδιος κατασκεύασα, ήταν τόσο δυνατό το συναίσθημα, που δεν μπόρεσα να μείνω σε όλη τη διάρκεια

τη συναυλία. Ο κόσμος με κοιτούσε συνέχεια, επειδή έκλαιγα και στο τέλος έφυγα από την ντροπή μου. Ήταν συγκλονιστικό, να ξέρεις ότι τόσες ώρες δούλευες πάνω σε εκείνο το όργανο και μετά να το βλέπεις να εκτελείται, να παίζει μουσική ήταν κάτι το μαγικό!

- Αναγνωρίστηκε το έργο σας;

- Πιστεύω ότι μετά από τόσα χρόνια άρχισε να αναγνωρίζεται και στο εξωτερικό. Ήδη με καλούν, σε διεθνή συνέδρια, όπου παρουσιάζω διάφορα μουσικά όργανα, που εγώ ο ίδιος κατασκεύασα, κυρίως αρχαία ελληνικά όργανα, τα οποία είναι μια πρωτοποριακή μελέτη, αφού δεν έχουν κατασκευαστεί ξανά. Πέρυσι για παράδειγμα, πήγα στην Ιταλία και παρουσίασα ένα όργανο, την κιθάρα του Απόλλωνα, σε διεθνές συνέδριο.

- Εξειδικεύεστε μόνο στα αρχαία ελληνικά όργανα;

- Όχι, ξεκίνησα με τα γνωστά μουσικά όργανα, της οικογένειας του βιολιού (βιολιά, βιολοντσέλα κλπ). Υστερα έφτιαξα κιθάρες, λαούτα, μπουζούκια, μαντολίνα και στο τέλος έκανα μια προσπάθεια να φτιάξω και δικά μου όργανα, με κολοκύθες και διάφορα άλλα υλικά, για να πειραματιστώ. Μέχρι που βρήκα ένα κέλυφος χελώνας. Στην αρχή σκέφτηκα να το κάνω να μοιάζει με μπουζούκι, αλλά ύστερα θυμήθηκα ότι υπήρχαν όργανα με χελώνες στη αρχαιότητα και έτσι ξεκίνησα την έρευνα για τα αρχαία μουσικά όργανα. Ήταν τόσο εντυπωσιακό το αποτέλεσμα του πρώτου οργάνου που σταμάτησα να ασχολούμαι με οτιδήποτε άλλο και συνέχισα την έρευνά μου για τα αρχαία ελληνικά όργανα, η οποία συνεχίζεται εδώ και 12 χρόνια.

- Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

- Τα μελλοντικά μου σχέδια είναι να συνεχίσω την έρευνα, έχω ήδη και μια ορχήστρα, ένα μουσικό σύνολο που παίζει με τα όργανα τα οποία έχω κατασκευάσει. Σημειωτέον ότι έχω ανακατασκευάσει γύρω στα 40 αρχαία ελληνικά μουσικά όργανα (έγχορδα, κρουστά και πνευστά). Αυτό το μουσικό σχήμα που ονομάζεται "Τέρπανδρος", προς τιμή του αρχαίου

μουσικού από τη Λέσβο, παίζει και αρχαία ελληνικά κομμάτια τα οποία έχουν βρεθεί αλλά και παραδοσιακά, βυζαντινά, μεσαιωνικά μέχρι ακόμα και σύγχρονη μουσική.

- Τι πιστεύετε για τη μουσική σήμερα;

- Πιστεύω ότι η μουσική σήμερα περνά από μια κρίση, σοβαρή κρίση. Εάν ακούσετε και εσείς που είστε νέοι θα καταλάβετε ότι κυριαρχεί ο ρυθμός, έχει χαθεί η μελωδία, δε δίνεται σημασία στους στίχους, είναι ένας ρυθμός μαζί με ηλεκτρονικά όργανα. Αν πάμε πίσω στην αρχαιότητα, θα δούμε ότι η μουσική είχε ηθική υπόσταση και μορφωτικό χαρακτήρα, κάτι το οποίο δεν υπάρχει σήμερα. Από τη δική μου πλευρά εγώ προσπαθώ να ξαναφέρω τους ήχους πίσω, να ξαναφέρω τη σχέση που έχει ο λόγος με τη μουσική, γιατί στην αρχαιότητα είχε απόλυτη σχέση ο λόγος με τη μουσική, να έρθει πίσω η σωστή και η ενδιαφέρουσα μελωδία και τα ωραία ηχοχρώματα. Φυσικά αυτό που ακούγεται, ακούγεται ξένο στα σημερινά αυτιά, αφού ο κόσμος δεν είναι συνηθισμένος να ακούει τέτοια μουσική. Χρειάζεται δουλειά και όσοι καταλάβουν! Είναι μια νέα πρόταση στην ουσία! Πολλές φορές θεωρούμε τους εαυτούς μας σύγχρονους και προχωρημένους, ενώ μελετώντας τους αρχαίους θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι αυτοί ήταν πολύ πιο προχωρημένοι από εμάς και ουσιαστικά εμείς είμαστε οι αρχαίοι σήμερα.

- Έχετε εκδώσει κάποιο βιβλίο;

- Ναι, έχω εκδώσει ένα βιβλίο με όλα τα αρχαιοελληνικά όργανα που έχω ανακατασκευάσει μέχρι τώρα με σχόλια, πληροφορίες και εικόνες για το κάθε όργανο. Σκοπεύω στο μέλλον να εκδώσω και άλλα βιβλία πιο αναλυτικά, ίσως για την κάθε κατηγορία οργάνων.

Φεύγοντας από την αίθουσα της συνέντευξης, καταγοητευμένες από τα όμορφα λόγια, τα πιστεύω του, τα όνειρά του, σχολιάζοντας το καθετί που μας είπε, μας συνεπήρε και εμάς μαζί του στον κόσμο της μυθολογίας και μουρμουρίζαμε: «Τι ωραία να σε άκουγε Μάικ ο θεός της μουσικής ο Απόλλωνας ή ακόμα ο θεός Διόνυσος ή ακόμα όλοι οι θεοί του Ολύμπου, που με τα έργα σου αναγέννησες, ανάπλασες τον κόσμο των αρχαίων ελληνικών μουσικών οργάνων!».

**Έλενα Τσιάρλεστον Γ4
Μαριεύη Σύννου Γ4**

Αποχαιρετώντας το Γυμνάσιο...

Η μαθητική ζωή υπήρξε όμορφη και μας χάρισε ξεχωριστές και ανεπανάληπτες στιγμές γεμάτες συντροφικότητα, συνεργασία, δημιουργικότητα. Μας βοήθησε να καταλάβουμε τον κόσμο της μικρής κοινωνίας και πώς εμείς ως πολίτες της πρέπει να συμπεριφερόμαστε και να ζούμε. Μας έδωσε ευκαιρίες για να καλλιεργήσουμε ένα καλύτερο χαρακτήρα με σεβασμό στη διαφορετικότητα, με πίστη στις διαχρονικές αξίες της αγάπης, της δικαιοσύνης σε ένα ανθρώπινο και δημοκρατικό σχολείο.

Δεν έλειψαν βέβαια και οι δύσκολες στιγμές όλα αυτά τα χρόνια στο Γυμνάσιο. Αγώνια, άγχος για τα μαθήματα και τα ατέλειωτα διαγωνίσματα, η μεγάλη ευθύνη ότι είμαστε οι μεγάλοι και έπρεπε να δίνουμε πάντα το καλό παράδειγμα.

Όλα όμως αυτά ξεπεράστηκαν και πέρασαν χωρίς να σπαταλήσουμε ιδιαίτερο κόπο, με καλή διάθεση, θέληση για μάθηση και τον καθημερινό μας αγώνα που μας έκανε όλους πιο ενωμένους και μας έφερε όλο και πιο κοντά στον κοινό στόχο.

Και τώρα ήρθε η στιγμή του αποχαιρετισμού... στιγμή δύσκολη που περνά, αλλά και που γεμίζει τις ψυχές μας με αισιοδοξία για το μέλλον και για τους νέους αγώνες που θα αρχίσουν. Τα εφόδια που πήραμε είναι πολλά, ικανά να μας συντροφεύουν στην υπόλοιπη ζωή μας. Ευχαριστούμε τους καθηγητές μας που μας τα χάρισαν απλόχερα και τους γονείς μας που μας στήριζαν σε κάθε στιγμή.

Παρασκευάς Ροδοσθένους Γ2

Τελευταίες μέρες στο Γυμνάσιο. Πότε μπήκαμε σαν πρωτάκια στο γυμνάσιο, πότε κάναμε καινούριες φιλίες, πότε γνωρίσαμε τους καθηγητές μας, πότε πήραμε τους πρώτους μας βαθμούς, πότε εξεταστήκαμε για πρώτη φορά, πότε μάθαμε για τον Μέγα Κωνσταντίνο, τη Στάση του Νίκα και φτάσαμε στον Καποδίστρια και στο τέλος του γυμνασίου!

Χθες δεν ήταν που μαθαίναμε για τις τελικές προτάσεις, για το κυκλοφοριακό σύστημα, για το ορθογώνιο και το τραπέζιο; Πριν λίγο δεν ολοκληρώσαμε τις εξετάσεις των πρώτων βοηθειών, δε μάθαμε τη διατύπωση αλγορίθμων ή νόμων του Νεύτωνα και του Μέντελ; Ακόμη, πριν μερικές μέρες δεν ήμασταν στα Φυσιογνωστικά και μαθαίναμε για τη φωτοσύνθεση και τη χλωροφύλλη, δεν ήμασταν στο Σχεδιασμό και Τεχνολογία και μαθαίναμε για την δίοδο ανόρθωσης;

Μου φαίνεται σαν χθες που πρωτοήρθα στο Γυμνάσιο γεμάτη φόβο για τα απρόοπτα και προειδοποιημένα διαγωνίσματα που μου διηγούνταν οι μεγαλύτεροι μαθητές καθώς και τις δύσκολες τελικές εξετάσεις.

Κι όμως, έχουν περάσει τρία χρόνια γεμάτα χαρές και λύπες, γέλια και δάκρυα, ενθουσιασμό και φόβο, συμπάθειες και αντιπάθειες. Τρία χρόνια που θα μείνουν για πάντα στις καρδιές μας σαν τα πιο συναρπαστικά αλλά και αξέχαστα τρία χρόνια της ζωής μας.

"ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΤΑ ΑΛΛΑΖΩ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ."

Άντρα Μανούχου Γ3

Χρίστος Λοιζίδης Αφυηρητεί από το σχολείο αλλά μένει στις καρδιές μας

Στον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης θα μπορεί να βρει κάποιος από του χρόνου το Β. Δ. Α' του σχολείου μας Χρίστο Λοιζίδα, αφού μας εγκαταλείπει λόγω αφιηρητής. Για μας τους μαθητές είναι σημαντική η απώλεια, γιατί ο κύριος Λοιζίδης ήταν ο άνθρωπός μας. Αυστηρός, δίκαιος και ταυτόχρονα ανθρώπινος, είχε ανοιχτή την πόρτα και την καρδιά του ανά πάσα στιγμή πρόθυμη να αφουγκραστεί τις σκέψεις και τις ανησυχίες μας. Με κατανόηση, ευαισθησία και ξεκάθαρους απόψεις περί κοινωνικής δικαιοσύνης- καθώς ήταν

Πρόεδρος της οργάνωσης των Κυπρίων φοιτητών, όταν σπούδαζε. Τον συλλάβαμε πολλές φορές να συγκινείται και να δακρύζει με ανθρώπινες ιστορίες μαθητών. Ποτέ δεν ήταν μόνο φραστική ή θεωρητική η βοήθειά του. Ποτέ δεν περιοριζόταν μόνο σε έπαια περφόρμα, καθότι στον τομέα της ηλεκτρολογίας σπούδασε, καθηγητής τεχνολογίας γαρ ο κύριος Λοιζίδης, γι' αυτό ήταν πάντα γρήγορος, άμεσος στις αποφάσεις του, άνθρωπος πρακτικός, των πολλών έργων και όχι των ηχηρών λόγων. Όσοι ήθελαν λύσεις εδώ και τώρα,

μακριά από γραφειοκρατικές διαδικασίες, στο γραφείο του κυρίου Χρίστου Λοιζίδα κατέλυαν! Είναι Πρόεδρος του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης, διετέλεσε Πρόεδρος του Μορφωτικού Συλλόγου Έγκωμης και διακρίθηκε για την πολυετή έμπρακτη προσφορά του στα κοινά. Κύριε Λοιζίδα, ειλικρινά, θα μας λείψετε!

Τι έμαθα από την επίσκεψή μου στο περιβαλλοντικό κέντρο στο Ακρωτήριο

Ένας όμορφος βιότοπος

Πριν από πολλά χρόνια η Χερσόνησος Ακρωτηρίου δεν υπήρχε. Οι ποταμοί Κούρης και Γαρίλλης όπως κατέβαιναν απ' τα βουνά έφεραν μαζί τους κάποια υλικά, όπως χώμα, πέτρες, λάσπη, ξύλα, τα οποία αργότερα σχημάτισαν τη νέα γη. Τα «φερτά υλικά» πριν από πάρα πολλά χρόνια άρχισαν να σχηματίζουν μια γέφυρα, η οποία πριν 2.000 χρόνια έκλεισε και έγινε η χερσόνησος Ακρωτηρίου όπως τη γνωρίζουμε σήμερα. Και για αυτόν ακριβώς το λόγο η Αλυκή, η μικρή λίμνη που υπάρχει στο Ακρωτήριο, είναι αλμυρή: επειδή η δημιουργήθηκε από θαλασσινό νερό.

Ο σχηματισμός της χερσονήσου στο ακρωτήριο δεν αναμένεται να αλλάξει, επειδή για ν'

τον χειμώνα που υπάρχει νερό στην Αλυκή, εμφανίζονται και τα αποδημητικά πουλιά, τα οποία ταξιδεύουν προς πιο θερμές χώρες. Η Αλυκή εκείνη την περίοδο έχει όμορφη εικόνα, ιδιαίτερα όταν σε αυτή σταθμεύουν τα φλαμίνγκο. Αντίθετα, το καλοκαίρι το νερό εξατμίζεται και τα αποδημητικά πουλιά φεύγουν, έτσι η εικόνα της Αλυκής είναι κάτασπρη, λόγω του αλατιού που υπάρχει εκεί.

Αμμόλοφοι

Τα τελευταία 30 χρόνια έχει καταστραφεί το 70% των αμμόλοφων της Ευρώπης, εξαιτίας του ότι τα καλοκαίρια μαζεύονται τουρίστες με αυτοκίνητα ή κτίζονται κτίρια, με συνέπεια σιγά - σιγά να καταστρέφονται. Μας ενδιαφέρει να μην εξαφανιστούν οι αμμόλοφοι, διότι:

- Σε μερικές χώρες λειτουργούν σαν προστατευτικά -δηλαδή εμποδίζουν το νερό της θάλασσας να εισχωρεί στο έδαφος και έτσι αποτρέπονται οι πλημμύρες (π.χ. στην Ολλανδία).
- Σε αμμόλοφους υπάρχει βλάστηση, ζουν διαφόρων ειδών ζώα, αναπτύσσονται φυτικοί και ζωικοί οργανισμοί, οι οποίοι τις πλείστες φορές ζουν μόνο σε τέτοια οικοσυστήματα. Συνεπώς αν καταστραφούν οι αμμόλοφοι, ταυτόχρονα εξαφανίζονται και αυτοί οι οργανισμοί, και οι φυτικοί και οι ζωικοί.

Για να φτιαχτεί ένας αμμόλοφος από τη φύση χρειάζονται εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, διότι κτίζονται κόκκο-κόκκο. Οι φυσικοί αμμό-

λοφοί της Κύπρου είχαν κάτι ιδιαίτερο, ήταν νάνοι. Η επιστημονική τους ονομασία είναι «πυγμαίοι ελέφαντες». Δεν ξεπερνούσαν τα 120 εκατοστά, ενώ οι ιπποπόταμοι έφταναν μόλις τα 70 εκατοστά. Υπολογίζεται όμως ότι ο πρώτος ελέφαντας και ιπποπόταμοι που ήρθαν ή με-

ταφέρθηκαν στην Κύπρο ήταν μεγάλα ζώα, όπως τα ξέρουμε σήμερα. Σιγά-σιγά έγιναν μικρά, διότι αυτά τα ζώα χρειάζονται πάρα πολλούς πόρους - τροφή. Η Κύπρος ήταν ένα μικρό νησί και δεν είχε τόσο τροφή γι' αυτά, επομένως για να μπορέσουν να επιβιώσουν με την πάροδο των χρόνων, γενιά με γενιά, τα ζώα που γεννιούνταν ήταν λίγο πιο μικρά. Οι επιστήμονες υπολογίζουν ότι τα ζώα αυτά μείωσαν κατά 98% τον όγκο τους. Ζύγισαν 200 κιλά, ενώ οι ελέφαντες όπως τους γνωρίζουμε σήμερα ζυγίζουν ένα τόνο. Εκείνη την εποχή οι άνθρωποι ζούσαν από το κυνήγι, οπότε για να επιβιώσουν έπρεπε να κυνηγήσουν. Βασικό θήραμα ήταν και οι πυγμαίοι ελέφαντες, από τους οποίους έπαιρναν

- Κρέας για τροφή
- Δέρμα για να φτιάξουν ρούχα
- Ελεφαντόδοντο για να φτιάξουν όπλα και εργαλεία.

Όλα αυτά συνέβαιναν και δικαιολογούνταν εκείνη την εποχή από τον νόμο της επιβίωσης. Ενώ τώρα μειώνουμε δραματικά τον αριθμό των ελεφάντων, σε σημείο εξαφάνισής τους, μόνο και μόνο για το ελεφαντόδοντό τους, από το οποίο φτιάχνονται κοσμήματα και διακοσμητικά αντικείμενα. Αυτό αποτελεί έγκλημα εναντίον της φύσης και των επόμενων γενιών.

Ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση και μείωση (Recycle, reuse and reduce)

Η ανακύκλωση είναι μία λύση στο πρόβλημα των σκουπιδιών, που κατακλύζουν τις πόλεις, λόγω της μεγάλης παραγωγής και κατανάλωσης διαφόρων προϊόντων.

Τα σκουπίδια καταλήγουν στους σκουπιδό-

πους, στις χωματερές. Οι χωματερές αυξάνονται συνεχώς και καταλαμβάνουν μεγαλύτερες εκτάσεις γης. Με αυτούς τους ρυθμούς θα καταντήσει η Γη ένας απέραντος σκουπιδότοπος. Η ύπαρξη σκουπιδιών, όπως τα προϊόντα που είναι φτιαγμένα από πλαστικό μπορεί να προκαλέσουν τον θάνατο ζώων. Τα πλαστικά χρειάζονται εκατοντάδες χρόνια για να λιώσουν και να αφομοιωθούν στο περιβάλλον. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι χελώνες, οι οποίες συγχίζουν τις πλαστικές σακούλες με τις μέδουσες, τις τρώνε και πεθαίνουν. Κάθε χρόνο υπολογίζεται ότι πεθαίνουν 200 είδη ζώων από τις πλαστικές σακούλες, στη θάλασσα και στην ξηρά. Στον Ειρηνικό υπάρχει ολόκληρο νησί που αποτελείται από σκουπίδια, που πετάχτηκαν στη θάλασσα.

Γι' αυτό είναι αναγκαίο να βρεθούν λύσεις, μια από τις οποίες είναι η ανακύκλωση. Δηλαδή πρέπει τα σκουπίδια να τα επεξεργαζόμαστε, έτσι ώστε να μην αντλούνται συνεχώς νέες πρώτες ύλες από τη φύση.

Μια άλλη λύση είναι η επαναχρησιμοποίηση διαφόρων προϊόντων, όπως οι γυάλινες μπουκάλες που μπορούν να απολυμανθούν και να ξαναχρησιμοποιηθούν κ.λπ.

Πρέπει επίσης να αρνιόμαστε να αγοράσουμε πράγματα που προκαλούν ζημιά στο περιβάλ-

λον. Για παράδειγμα όταν έχουμε να επιλέξουμε ανάμεσα στις πλαστικές και τις χάρτινες σακούλες να επιλέγουμε τις χάρτινες που είναι πιο φιλικές στο περιβάλλον. Ελαττώνουμε τις ανάγκες μας και αγοράζουμε μόνο εκείνα που χρειαζόμαστε και όχι εκείνα που θέλουμε, έστω κι αν δεν τα χρειαζόμαστε.

Δυστυχώς στην Κύπρο δεν έχει ακόμη αναπτυχθεί η οικολογική συνείδηση για την προστασία του περιβάλλοντος από τα σκουπίδια. Δυστυχώς εμείς οι Κύπριοι παράγουμε τα περισσότερα σκουπίδια από ό,τι οι άλλοι λαοί της Ευρώπης. Ελπίζουμε σιγά - σιγά οι Κύπριοι να ευαισθητοποιηθούν για την αντιμετώπιση του προβλήματος των σκουπιδιών.

Νεφέλη Χρυσάνθου Α4

αλλάξει χρειάζεται τα φερτά υλικά απ' τους ποταμούς Κούρης και Γαρίλλης. Όμως έχει σταματήσει η ροή των δύο ποταμών αυτών κι επομένως δεν πρόκειται να μεταφέρουν άλλα υλικά.

Στην Αλυκή του Ακρωτηρίου, όπως σε όλες τις άλλες Αλυκές, υπάρχει λιγότερη χλωρίδα και πανίδα, παρ'αίτις στις λίμνες με γλυκό νερό, επειδή υπάρχει πολύ αλάτι που δεν επιτρέπει στα φυτά να αναπτυχθούν. Λόγω της έλλειψης φυτών, δεν μπορούν να αναπτυχθούν ούτε τα ζωικά είδη.

λοφοί διαφέρουν από τους αμμόλοφους που μπορούμε να φτιάξουμε εμείς οι άνθρωποι, με ένα κουβά και ένα φτυάρι ή με την μπουλντόζα, γιατί σε αυτούς υπάρχουν θρεπτικά στοιχεία, που τον κάνουν πιο συμπαγή και θρεπτικό και τα οποία αποτελούν την τροφή για τους οργανισμούς.

Ελέφαντες και ιπποπόταμοι

• Παλιά υπήρχαν στην Κύπρο ελέφαντες και ιπποπόταμοι, αλλά έχουν εξαλειφθεί. Αυτό συνέβη πριν 10 000 χρόνια. Αυτοί οι ελέφαντες

Θεοπέμπου: Τροφές made in USA

Οι περισσότερες τροφές που έρχονται στο πιάτο μας από τις ΗΠΑ, την Αυστραλία, την Αργεντινή, τη Βραζιλία και τη Ρουμανία όπως κρέατα, κοτόπουλα, γάλατα, αβγά και τυριά, προέρχονται από ζώα ταϊσμένα με μεταλλαγμένη σόγια και θέτουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία κατήγγειλε σε ομιλία του στους μαθητές ο Επίτροπος Περιβάλλοντος Χαράλαμπος Θεοπέμπου. Αντίθετα τα βιολογικά προϊόντα παράγονται χωρίς τη χρήση εντομοκτόνων, αντιβιοτικών, συνθετικών λιπασμάτων και ορμονών και υποχρεωτικά από μη Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς. Είναι πλούσια σε αντιοξειδωτικά, βιταμίνες, απαραίτητα λιπαρά οξέα και θρεπτικά στοιχεία και έχουν αξιολογηθεί ως καλύτερα από άποψη γεύσης. Δεν επιβαρύνουν τον ανθρώπινο οργανισμό

με χημικά κατάλοιπα, ενισχύουν την φυσική του άμυνα, και μειώνουν τις πιθανότητες αλλεργικών αντιδράσεων. Ο κύριος Θεοπέμπου αναφέρθηκε στον ανθρώπινο παράγοντα και την ευθύνη του για τις κλιματικές αλλαγές. 300.000 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους ετησίως σε ολόκληρο τον κόσμο, λόγω της ανόδου της θερμοκρασίας, σύμφωνα με έκθεση του Παγκόσμιου Ανθρωπιστικού Φόρουμ. Οι περισσότεροι θάνατοι μετά από λίγα χρόνια, θα είναι αποτέλεσμα της μακροπρόθεσμης περιβαλλοντικής υποβάθμισης και θα προκαλούνται από διάφορες αιτίες, όπως ο υποσιτισμός και οι ασθένειες, αλλά και από φυσικές καταστροφές όπως πλημμύρες.

Μυρτώ Αναστασιάδου Γ6

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΣΟΚΚΑΣ: “Φταίμε όλοι για τη βία στα γήπεδα”

“Όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης για τη βία στα γήπεδα”, καταγγέλλει ο καλαθοσφαιριστής του Κεραυνού και αρχηγός της Εθνικής μας ομάδας, Παναγιώτης Τρισόκκας. “Φταίμε και τα σωματεία, φταίνε κι οι παράγοντες, φταίνε όμως και οι αθλητές, γιατί με ενέργειές τους προκαλούμε τους φιλάθλους”, υποστηρίζει ο Τρισόκκας σε αποκλειστική συνέντευξη στην “Εν Πλω”, στην οποία τον ανακρίναμε εφ’ όλης της ύλης.

- Ποια ήταν η σπουδαιότερη εμπειρία που είχες στην καλαθοσφαίριση;

Καλή ερώτηση... Σπουδαία εμπειρία ήταν όταν παίζαμε στον τελικό του Euro Challenge με τη Σαμάρια σε διπλά παιχνίδια. Φυσικά η πιο σπουδαία εμπειρία νομίζω ήταν όταν παίζαμε με τον Κεραυνό εναντίον της Βαλένθιας το 2000 σε διπλούς αγώνες.

- Είσαι ευχαριστημένος από τον εαυτό σου τη φετινή σεζόν;

Αυτή τη σεζόν... νομίζω ότι θα μπορούσα να ήμουν καλύτερος. Η περσινή σεζόν ήταν κάκιστη, αφού η ομάδα μου δεν κατέκτησε κανένα τίτλο. Η φετινή σεζόν πάλι δεν ξεκίνησε καλά

και καταλαβαίνετε ότι αυξάνεται η πίεση. Η διοίκηση ζητά εξηγήσεις κτλ. Έχει φύγει και ο προπονητής... Αλλά προσωπικά πιστεύω ότι μπορούσα να δώσω περισσότερα φέτος!

- Είχες κάποιο πρότυπο όταν ήσουν σε νεαρή ηλικία;

Λοιπόν, κοιτάξτε, εγώ άρχισα να ξεκινήσω το μπάσκετ. Ξεκίνησα στα 17. Έτσι όπως τα περισσότερα παιδιά ξεκίνησα και γω με το ποδόσφαιρο και μετά ασχολήθηκα με το μπάσκετ. Πρότυπό μου όμως ήταν ο Νίκος Γκάλης. Το 1987 ήμουν βέβαια πολύ μικρός, 7 χρονών και δεν μπορούσα να καταλάβω και πολλά πράγματα. Ασχολούμουν με το μπάσκετ μέσω του ΑΓΟ ή στις γειτονιές.

- Ποια είναι τα συναισθήματά σου όταν ακούς τους φιλάθλους της αντίπαλης ομάδας να σε προσβάλλουν με συνθήματα;

Κοιτάξτε, βασικά όπου πάω ακούω πολύ υβρεολόγιο για μένα, τη γυναίκα μου, για τα μωρά μου, τις γιαγιάδες μου (γέλια), για όλους! Στην αρχή, τα πρώτα χρόνια, με ενοχλούσε αφάνταστα και τώρα φυσικά με ενοχλεί, αλλά πλέον εγώ κάνω τη δουλειά μου. Δεν επηρεάζεται η απόδοσή μου μέσα στο γήπεδο και να σας πω την αλήθεια πωρώνομαι τις πλείστες φορές. Όσο μου φωνάζουν, τόσο πωρώνομαι. Προτιμώ να έχει 4000 αντίπαλους φιλάθλους να μας φωνάζουν, παρά να μην έχει κανένα πάνω στις εξέδρες. Δυστυχώς στον Κεραυνό δεν έχουμε πολλούς φιλάθλους και όταν παίζουμε με ΑΠΟΕΛ ή ΑΕΛ ακούμε πάρα πολλά. Πλέον όμως έχουμε συνηθίσει.

- Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που διδάχτηκες από την καλαθοσφαίριση;

Πειθαρχία. Πολύ σημαντική είναι και η αυτοπεποίθηση. Πρέπει να πιστεύεις πάντα στον εαυτό σου.

- Αν δεν ήσουν καλαθοσφαιριστής τι θα ήσουν;

Έχω πτυχίο και μεταπτυχιακό στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Θα μου άρεσε να ήμουν καθηγητής Οικονομικών, αλλά μου αρέσει πολύ και η Ιστορία, ίσως ιστορικός.

- Ποιο μήνυμα θα ήθελες να δώσεις στους μαθητές για τη βία στα γήπεδα;

Βία στα γήπεδα δεν πρέπει να υπάρχει. Προσωπικά πιστεύω ότι είναι κοινωνικό φαινόμενο που ξεκινά και από το σπίτι και από το σχολείο και από την κοινωνία γενικότερα. Όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης σε αυτό. Εντάξει, φυσικά όλοι λέμε ότι πρέπει να καταπολεμήσουμε τη βία, αλλά δυστυχώς βλέπουμε ότι δε γίνεται τίπο-

τα. Άλλωστε είδαμε και στη Λεμεσό που έγιναν τραγικά πράγματα πριν δυο χρόνια, όταν πέθανε και ένας αστυνομικός εν ώρα υπηρεσίας. Εγώ θα ήθελα να παρακαλέσω όλους τους φιλάθλους, τους υγιείς φιλάθλους, πάνω απ' όλα να έρχονται στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν την ομάδα τους μακριά από ακρότητες. Κοιτάξτε, πιστεύω ότι αυτοί που κάνουν τα επεισόδια δεν είναι πολλοί και πρέπει οι υπόλοιποι να τους παραμερίσουν. Τα ρίχνουμε όλα μόνο στην αστυνομία... μα δεν είναι μόνο η αστυνομία. Φταίνε και τα σωματεία, φταίμε και εμείς οι αθλητές που μπορεί κάποιες φορές να κάνουμε κάποια ενέργεια και να προκαλέσουμε τους φιλάθλους, οι παράγοντες φταίνε με διάφορες συνεντεύξεις που δίνουν. Νομίζω ότι χρειάζεται η βοήθεια όλων μας για να καταπολεμηθεί η βία.

- Ποια η γνώμη σου για την κυπριακή καλαθοσφαίριση;

Η καλαθοσφαίριση στην Κύπρο άλλαξε από το 2004, επειδή μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με το να μπορούμε στην Ε.Ε. μπορούν οι κοινοτικοί παίχτες να έρθουν στην Κύπρο και να παίζουν στις ομάδες μας. Εκείνο που κάνουν όμως οι ομάδες μας είναι ότι δε βάζουν ένα περιορισμό κοινοτικών και μπορούν να μπουν όσοι κοινοτικοί θέλουν στις ομάδες μας. Αυτό είναι το κακό για την κυπριακή καλαθοσφαίριση και γενικά για όλα τα ομαδικά αθλήματα, δε βλέπεις πολλούς Κύπριους παίχτες. Βλέπουμε πολλή ξενομανία και στα γήπεδα της καλαθοσφαίρισης, βλέπουμε πολύ πιο λίγους φιλάθλους απ' ό,τι τα προηγούμενα χρόνια. Ίσως να παίζει κάποιο ρόλο αυτή η ξενομανία, γιατί άλλο να πάει κάποιος να βλέπει 10 Κύπριους και άλλο να βλέπει 10 ξένους.

- Πώς χαρακτηρίζεις τον Τρισόκκα εντός αγωνιστικού χώρου και πώς τον Παναγιώτη εκτός αγωνιστικού χώρου;

Εντελώς διαφορετικό άτομο. Εντός γηπέδου επειδή ο τρόπος που αγωνίζομαι είναι με πάθος, προσπαθώ για το καλό της ομάδας, κάποιιο μου λένε ξέρεις παίζεις με την ψυχή σου, με πάθος, παλεύεις κτλ. Αυτό ειδικά δεν αρέσει στους φιλάθλους της αντίπαλης ομάδας. Άρα κάποιιοι που βλέπουν στην τηλεόραση τον Τρισόκκα να παίζει, να πέφτει στο πάτωμα, να χτυπά στο παιχνίδι, να παλεύει, να βάζει καλάθι και να κάνει κάποια ενέργεια, λένε ο Τρισόκκας είναι κακό παιδί, παλιοχαρακτήρας κτλ. Εκτός γηπέδου είμαι εντελώς διαφορετικός, πρέπει να γνωρίσεις τον άλλο για να καταλά-

βεις ποιος είναι .

- Πότε σκοπεύεις να σταματήσεις την καλαθοσφαίριση και με τι σκέφτεσαι να συνεχίσεις τη ζωή σου;

Καλή ερώτηση... Κοιτάξτε... Νομίζω μέχρι τα 35 θα παίζω. Τώρα είμαι 29. Αν μείνω μακριά από τραυματισμούς ελπίζω μέχρι τα 35 να παίζω σε ψηλό επίπεδο. Με την κατάσταση που βλέπω στο κυπριακό μπάσκετ, αν συνεχίσουμε έτσι, δηλαδή να μην βγαίνουν Κύπριοι παίκτες, μπορεί να παίζω μέχρι τα 40 μου, αν νιώθω καλά σωματικά και πνευματικά. Μετά σκέφτομαι να κάνω δικές μου επιχειρήσεις. Τώρα αν με ρωτάτε τι, δεν μπορώ να σας απαντήσω. Αυτή τη στιγμή είμαι υπεύθυνος της μπουτίκ της Ανόρθωσης στην ελεύθερη Αμμόχωστο. Στο μέλλον δεν νομίζω να είμαι μακριά από το μπάσκετ, θα συνεχίσω με προπονητική ή κάτι άλλο κοντά σ' αυτό.

- Τι σημαίνει για σένα να έχεις το ρόλο του αρχηγού σε μια τόσο μεγάλη ομάδα της καλαθοσφαίρισης, όπως ο Κεραυνός, αλλά και στην Εθνική;

Μεγάλη τιμή ειδικά στην Εθνική. Η αλήθεια είναι ένα όνειρο να είσαι αρχηγός και στον Κεραυνό αλλά κυρίως στην Εθνική. Αρχηγός πρέπει να είσαι όχι μόνο στα λόγια. Ο τίτλος αυτός σε γεμίζει περισσότερη ευθύνη, χρειάζεται να καθοδηγείς, να εμπυχώνεις και τους υπόλοιπους, να τους βοηθάς, να μιλάς με τη διοίκηση και τον προπονητή, γιατί εσύ είσαι υπεύθυνος για τους παίκτες. Άρα ο αρχηγός πρέπει να έχει το σωστό ρόλο στην ομάδα.

- Τι θα ήθελες να πεις στους νεαρούς καλαθοσφαιριστές που σε έχουν ως πρότυπο;

Προς τους νεαρούς καλαθοσφαιριστές θέλω να πω, πρώτα να πιστέψουν στον εαυτό τους. Για να φτάσει κάποιος μέχρι εδώ χρειάζεται πολλή δουλειά, χρειάζεται αρκετές ώρες προπόνησης στο γήπεδο.

Αν θέλει πραγματικά κάποιος να ασχοληθεί επαγγελματικά με την καλαθοσφαίριση, εγώ του προτείνω να ασχοληθεί, γιατί αξίζει και μπορεί να σου δώσει πολλά πράγματα. Μπορεί να σου δώσει χρήματα αλλά και δόξα. Αν ασχοληθούν όμως επαγγελματικά θα πρέπει να θυσιάσουν αρκετά πράγματα από την προσωπική τους ζωή. Και να μην έχουν την καλαθοσφαίριση σαν δεύτερη δουλειά ή χόμπι.

Μαρία Μηνά Γ6

Κάλια Χ"Χαραλάμπους Γ5

Μαρία Πρωτοπαπά Γ6

Οι αθλητές μας εν δράσει

Τη Δευτέρα 15 και την Τρίτη 16 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν στο Γ.Σ.Π. στη Λευκωσία οι Περιφερειακοί Αγώνες Στίβου αρρένων – θηλέων γυμνασίων. Το σχολείο μας επέλεξε τους μαθητές που θα το αντιπροσωπεύσουν με ενδοσχολικούς αγώνες στίβου, οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν στο Μακάριο Στάδιο το Φεβρουάριο.

Οι μαθητές μας προσπάθησαν με όλες τους τις δυνάμεις για το καλύτερο αποτέλεσμα με ήθος και αθλητοπρέπεια. Τα αποτελέσματα ήταν:

Άλμα εις μήκος θηλέων: Ερωτοκρίτου Φαίδρα – Μαρία του Β3, 2η με επίδοση 4.70 cm.

Δρόμος 600 μ. θηλέων: 3η θέση, Θεοδοσίου Στέλλα του Β3 με επίδοση 1.56.78.

Δρόμος 80 μ. με εμπόδια θηλέων: 4η θέση, Ζεμπύλα Έρικα του Β6 με επίδοση 15.75.

Άλμα εις ύψος θηλέων: 4η θέση, Πολυβίου Κατερίνα του Α6 με επίδοση 1.25 μ.

Δρόμος 1000 μ. αρρένων: 1η θέση, Θεοδορίδης Σταύρος του Γ5 με επίδοση 3.06.77.

Δισκοβολία αρρένων: 4η θέση, Θεοχαρίδης Ανδρέας του Γ5, με επίδοση 30.47 μ.

Δρόμος 1000μ. θηλέων: 6η θέση, Παπαδοπούλου Γεωργία του Α6 με επίδοση 3.51.62.

Άλμα εις μήκος αρρένων: 4η θέση, Σάβιτς Αλέξανδρος του Γ1 με επίδοση 5.34 εκ.

Δρόμος 150 μ θηλέων: 8η θέση, Λάτσια Νικόλ του Β3 με επί-

δοση 22.75.

Σκυταλοδρομία 4Χ100 αρρένων γυμνασίων: 3η θέση, Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας με επίδοση 49.75. **Την ομάδα μας αποτελούσαν οι:** Θεοδορίδης Σταύρος Γ5, Σάβιτς Αλέξανδρος Γ1, Ξενοφώντος Κωνσταντίνος Γ1, Βιολάρης Αναξαγόρας Β3 και Καρής Ιωάννης Β4 ο οποίος έτρεξε στον προκριματικό.

Παγκύπριοι αγώνες στίβου γυμνασίων Λάρνακα 13 και 14 Απριλίου 2010

Στους Παγκύπριους Μαθητικούς Αγώνες Στίβου που πραγματοποιήθηκαν στη Λάρνακα στις 13 και 14 Απριλίου 2010 το σχολείο μας εκπροσωπήθηκε από τέσσερις αθλητές, οι οποίοι είχαν προκριθεί στους Περιφερειακούς Αγώνες.

Οι μαθητές που μας εκπροσώπησαν υπερέβησαν εαυτόν, καταλαμβάνοντας τις ακόλουθες θέσεις:

- Θεοδορίδης Σταύρος του Γ5, 2η θέση στο δρόμο 1000μ. αρρένων.
- Ερωτοκρίτου Φαίδρα-Μαρία του Β3, 4η θέση στο άλμα εις μήκος θηλέων.
- Ζεμπύλα Έρικα του Β6, 5η θέση στο δρόμο 80μ. με εμπόδια.
- Σάβιτς Αλέξανδρος του Γ1, 7η θέση στο άλμα εις μήκος αρρένων.

Καλαθοσφαίριση Θηλέων

Κλείνοντας να αναφέρουμε ότι η ομάδα καλαθοσφαιριστών του σχολείου μας καταλαμβάνοντας τη 2η θέση στον όμιλό

της, συμμετείχε στους τελικούς των Περιφερειακών Αγώνων Καλαθοσφαίρισης με το Γυμνάσιο Σταυρού, την ιδιωτική σχολή Ολύμπιον και το Γυμνάσιο Έγκωμης. Το σχολείο μας κατέλαβε την 4η θέση και έχασε το εισιτήριο για τους τελικούς των Παγκυπρίων Αγώνων.

Παρασκευάς Ροδοσθένους Γ2

Αθλητικές Ειδήσεις...

Το αθλητικό
γίνεσθαι των
κυπριακών
ομάδων.

ΟΜΟΝΟΙΑ: Η ΟΜΟΝΟΙΑ με το Μιλτιάδη Νεοφύτου Πρόεδρο έχει αποκτήσει πολλούς αξιόλογους ποδοσφαιριστές, ειδικά Κύπριους, ξεδεύοντας πολλά λεφτά και τελικά κατάφερε να αποκτήσει την ομοιογένεια και τη νοοτροπία που θέλει και ο προπονητής της, Τάκης Λεμονής. Θυμίζουμε όμως, ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ κατέκτησε το φετινό ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ, τερματίζοντας στην 1η θέση με 74 βαθμούς, 9 βαθμούς μπροστά από ΑΠΟΕΛ και 10 από ΑΝΟΡΘΩΣΗ και στην ομάδα υπάρχει αρκετή ικανοποίηση από το γεγονός ότι μετά από 7 ολόκληρα χρόνια «ξηρασίας» ο κόσμος πανηγυρίζει την κατάκτηση του πολυπόθητου τροπαίου. Επιπρόσθετα παρουσιάστηκε σε όλη τη σεζόν πολύ σοβαρή και πειθαρχημένη στα ντέρμπι (χωρίς να χάσει αγώνα). Εκτός διεκδίκησης του κυπέλλου είχε μείνει με ήττα-σοκ, αποκλεισμό (0-2), μέσα στην έδρα της από την αξιόμαχη ΑΕΛ (στο πρώτο παιχνίδι νίκησε η ομόνοια με 0-1)! Οι παίχτες που ξεχώρισαν φέτος στην Ομόνοια ήταν ο Μιχάλης Κωνσταντίνου, ο Κύπριος διεθνής φορ, ο οποίος έχει πετύχει έως τώρα 15 γκολ (11 στο Πρωτάθλημα, 3 στην Ευρώπη και 1 στο Κύπελλο), ο Κασέκε που αποδείχτηκε το πολυτιμότερο εργαλείο στη μεσαία γραμμή και ο Στάθης Αλωνεύτης με 11 γκολ. Πάντως, πρέπει να τονίσουμε ότι η ομάδα έχει αναδείξει και τον καλύτερο νεαρό Κύπριο μεσοεπιθετικό, Γιώργο Εφραίμ (8 γκολ), ο οποίος με την παρουσία του στα παιχνίδια ξεσηκώνει τους φίλους της ομάδας.

ΑΠΟΕΛ: Ο Πρωταθλητής ΑΠΟΕΛ μετά την ξέφρενη πορεία του στην Ευρώπη και συγκεκριμένα, όταν εισήλθε στους χρυσοφόρους ομίλους του Τσάμπιονς Λιγκ, κατάφερε να εξασφαλίσει και τη δεύτερη, που όπως αποδείχτηκε ήταν προνομιούχα, θέση, αφού τελείωσε τη χρονιά με 65 βαθμούς. Να θυμίσουμε πως η ομάδα του Ιβάν Γιοβάνοβιτς κρατούσε το πρωβάδισμα στη μάχη του τίτλου μέχρι τα τέλη του Φλεβάρη, μέχρι που είχε τρεις συνεχόμενες «λευκές» απώλειες με Σαλαμίνα, Εθνικό και Ανόρθωση αντίστοιχα. Κάπου εκεί άρχισε να δείχνει ότι στερείται δυνάμει! Παράλληλα η ομάδα του ΑΠΟΕΛ μέσα σε αυτήν την καταπληκτική χρονιά, κατάφερε να πετύχει όλους τους στόχους που έθεσε, καθώς έχει κατακτήσει το SUPER CUP, τερμάτισε στη 2η θέση και τέλος προκρίθηκε και στον τελικό του κυπέλλου,

καταφέροντας να νικήσει τον Εθνικό και μετά τον Ερμή με συνοπτικές διαδικασίες (4-0 και 5-0). Πρώτοι σκόρερ της ομάδας οι Μιροσάβλιεβιτς που έχει πετύχει φέτος 20 γκολ! (5 γκολ στην Ευρώπη, 11 στο Πρωτάθλημα και 4 στο Κύπελλο), Κων/νος Χαραλαμπίδης με 10 γκολ (9 στο Πρωτάθλημα και 1 στο Κύπελλο) και Χρύσης Μιχαήλ που έχει 8 γκολ (6 στο Πρωτάθλημα και 2 στην Ευρώπη), ο οποίος αναδείχθηκε ως ο κορυφαίος Κύπριος ποδοσφαιριστής της Κύπρου για το 2009. Ακόμα, πολύ σημαντικό ρόλο για την επιτυχία στην Ευρώπη έπαιξε και ο «φύλακας άγγελος» της ομάδας, ο Διονύσης Χιώτης, καθώς επίσης και ο Καμίλ Κοσόφσκι.

ΑΝΟΡΘΩΣΗ: Η Ανόρθωση μετά την ανεπανάληπτη περσινή χρονιά αλλά και τη φυγή του Τιμούρ Κετσπάγια, μετά από όσα έγιναν διοικητικά, φαίνεται ότι δε βρήκε την κατάλληλη σταθερότητα στα παιχνίδια της. Από την αρχή της χρονιάς με τη λανθασμένη επιλογή προπονητή, καθώς και με την απρόσμενη έξοδο από την Ευρώπη έδειχνε ότι άρχιζε να χάνει έδαφος. Στο τέλος της χρονιάς τερμάτισε στην 3η θέση με 64 βαθμούς, χάνοντας τη δεύτερη θέση στην τελευταία αγωνιστική από τον ΑΠΟΕΛ. Δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν έκανε καλές μεταγραφές, αφού στη μεταγραφική περίοδο του Ιανουαρίου απέκτησε πολύ ποιοτικούς ποδοσφαιριστές, όπως οι Μάντζιος, Σεϊρού, Φοδέρνιχαμ και Πέδρο Μιγκέλ. Δεν βοήθησαν όμως ουσιαστικά. Βασικά έδειξε μέσα από τα μπαράζ, ότι δεν μπορούσε να νικήσει στα ντέρμπι και δεν της άξιζε κάτι τέτοιο. Υπενθυμίζουμε ότι, μετά από τις δύο ήττες με τον Απόλλωνα που την έθεσαν εκτός κυπέλλου (με 3-1 και 2-3), η Ανόρθωση αποφάσισε να λύσει τη συνεργασία της με τον Σλάβο Μούσλιν και να συνεχίσουν στο τιμόνι δύο παλιά παιδιά της Κυρίας και αγαπητοί στους οπαδούς, οι Νίκος Νικολάου και Νίκος Φρούσσος. Πρώτα βιολιά της φετινής Ανόρθωσης: ο Μαραγκός, που πέτυχε 10 γκολ(!) σαν μεσοαμυντικό χαφ (9 στο Πρωτάθλημα και 1 στο Κύπελλο) -ο οποίος διανύει και την καλύτερη χρονιά της καριέρας του- ο Καφού που έχει βάλει μέχρι τώρα το ωραιότερο γκολ του πρωταθλήματος και έχει συνολικά 14 (10 στο Πρωτάθλημα, 1 στην Ευρώπη και 3 στο Κύπελλο) και ο Οκκάς, ο οποίος έχει πετύχει 8 γκολ.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: Ο Απόλλωνας ξεκίνησε καλά τη σεζόν και ήταν σε απόσταση αναπνοής από τους πρωτοπόρους. Στα μέσα της σεζόν όμως «έκανε κοιλιά» (ήττες από ΑΕΛ, Ομόνοια και Ισοπαλία με Πάφο). Κατέκτησε την 4η θέση με 60 βαθμούς, αλλά στον τελικό κυπέλλου κατάφερε να κερδίσει τον ΑΠΟΕΛ (2-1) και να σηκώσει επάξια το ΚΥΠΕΛΛΟ. Το πιο σημαντικό επίτευγμα είναι ότι ο καλύτερος ξένος ποδοσφαιριστής του, ο Γκαστόν Σανγκόι (13 γκολ σε πρωτάθλημα και 4 κύπελλο) έχει πετύχει στα τελευταία 5 ματς με την Ανόρθωση 7 γκολ! Αυτός που έχει το ενδιαφέρον όλων όμως, είναι ο εκπληκτικός Αντρέας Αβραάμ, ο οποίος βάλθηκε να τρελάνει όλον το φίλαθλο κόσμο. Ιδιαίτερη εντύπωση κάνει και ο Γκανέζος φορ, Εμάνουελ Αγκόγκο που έχει συνολικά 8 γκολ φέτος. Οι τελευταίες μαζικές επιτυχίες οφείλονται εξάλλου στον καινούργιο προπονητή, Μπόμπαν Κρισμάρεβιτς.

ΑΕΛ: Η ΑΕΛ παρόλο που ξεκίνησε με όνειρα και φιλοδοξίες τη φετινή χρονιά, δεν άρχισε καθόλου καλά, με αποτέλεσμα την απόλυση του προπονητή Νιρ Κλίγκερ. Στη συνέχεια, μετά και την πρόσληψη νέου τεχνικού, του Τόσα Τζούνιορ Ούχριν, καθώς και την προσθήκη πρωτοκλασάτων ποδοσφαιριστών, όπως Φερνάντες, Γαρπόζης κατάφερε να αποκτήσει τη σταθερότητα που της έλειπε με 6 συνεχόμενες νίκες σε πρωτάθλημα και κύπελλο, μειώνοντας και τη διαφορά από τον 4ο Απόλλωνα στους 2 βαθμούς και πήρε την 5η θέση με 58 βαθμούς. Επίσης αποκλείστηκε στα ημιτελικά του Κυπέλλου από τον Απόλλωνα. Πρώτος σκόρερ ο Φρέντι με 11 γκολ (10 στο Πρωτάθλημα και 1 στο Κύπελλο).

ΕΝΩΣΗ (Ε.Ν.Π): Κατέκτησε την 6η θέση με 40 βαθμούς. Η ομάδα της Ένωσης φαίνεται ότι είναι μια αξιόλογη ομάδα, αφού με τον έμπειρο προπονητή της, Τόμι Γιανέφσκι, αποδίδει σε κάθε παιχνίδι με τα ανάλογα αποτελέσματα. Πρώτος σκόρερ ο Τορνάουτ με 12 γκολ και ο Ιβάν Τριχόφσκι με 8 γκολ.

ΕΘΝΙΚΟΣ: Κατέκτησε την 7η θέση με μόλις 38 βαθμούς. Η ομάδα του Εθνικού η οποία πέρσι έκανε περήφανο κάθε οπαδό της, φέτος δεν έχει πείσει. Στα τελευταία παιχνίδια όμως, η ομάδα του κ.Σάμπουριτς έχει κάνει ένα αξεχαστο σερί, μένοντας χωρίς ήττα για ένα μήνα και κάτι και δείχνει ότι δεν υπάρχει φόβος υποβιβασμού.

ΑΠΟΠ/ΚΙΝΥΡΑΣ-ΠΕΓΕΙΑΣ: Για κάποιους θεωρήθηκε από πέρσι η έκπληξη σε πρωτάθλημα και κύπελλο. Από φέτος όμως η ΠΕΓΕΙΑ θα πρέπει να θεωρείται μεγάλη ομάδα, γιατί εκτός από την ισχυρή έδρα που έχει (νίκες με ΑΠΟΕΛ 4-3, ΑΝΟΡΘΩΣΗ 2-0) έχει πολύ καλούς παίχτες, αλλά και έναν καταπληκτικό Κύπριο προπονητή, το Γιώργο Πολυβίου, ο οποίος καθοδηγεί την ομάδα με μαεστρία. Πήγε να μας τα «χαλάσει» λίγο με τις απρόσμενες τελευταίες ήττες, αλλά και πάλι αποτελεί φόβητρο και δύσκολο εμπόδιο για τις άλλες ομάδες. Τερμάτισε στην 8η θέση με 37 βαθμούς. Πρώτος σκόρερ της ομάδας, αλλά και του Πρωταθλήματος, ο φανταστικός Χοσέ Σεμέδο, ο οποίος έχει σημειώσει 22 γκολ στο Πρωτάθλημα και 1 στο Κύπελλο (κατέκτησε το χρυσό παπούτσι μαζί με τον Ζοεάνο), όπως επίσης και ο Γκονζάλες, που έχει 9.

ΕΡΜΗΣ: Κατέκτησε την 9η θέση με 44 βαθμούς. Καλύτερός της παίχτης είναι, φυσικά, ο Ζοεάνο, που αναδείχθηκε ως μια από τις καλύτερες μεταγραφές του κ.Φανιέρου, πετυχαίνοντας 22 γκολ στο Πρωτάθλημα και 1

στο Κύπελλο.

ΔΟΞΑ: Η ομάδα του Πάμπου Χριστοδούλου έχει καλή ομάδα, όμως δεν πήρε τα ανάλογα αποτελέσματα, ειδικά με τις μεγάλες ομάδες. Πρώτος σκόρερ της ομάδας ο Ενρίκε με 11 γκολ και ο Ρομά με 9.

ΠΑΦΟΣ: Τερμάτισε στην 11η θέση με 36 βαθμούς. Παρόλο που ξεκίνησε καλά τη σεζόν, εντούτοις στη συνέχεια είχε συνεχόμενες απώλειες (8 αγωνιστικές χωρίς νίκη), έτσι έφερε και την απόλυση του προπονητή της Τάσου Κυριάκου. Στον πάγκο της ομάδας βρίσκεται τώρα ο Σάββας Κωφίδης. Πρώτος σκόρερ ο Βασκοντσέλος με 6 γκολ.

ΑΡΗΣ: Τερμάτισε στη 12η θέση με 21 βαθμούς. Έκανε ηρωική προσπάθεια για να αποφύγει την υποβάθμιση αλλά δεν τα κατάφερε. Πρώτος σκόρερ ο Μιχάλτσια με 6 γκολ.

ΣΑΛΑΜΙΝΑ: Για τη Σαλαμίνα τι να πούμε; Είναι αγνώριστη. Ενώ είχε ξεκινήσει τη σεζόν με πολλές προσδοκίες, στη συνέχεια έπρεπε να περιμένουμε μέχρι την 21η Αγωνιστική για να καταφέρει να έχει την πρώτη της νίκη στο πρωτάθλημα, μετά από ένα συναρπαστικό ματς με τον Άρη. Να θυμίσουμε ότι έχει πετύχει Ισοπαλία με την ομάδα της Ομόνοιας και του ΑΠΟΕΛ στο Γ.Σ.Π με 1-1 και 0-0 αντίστοιχα, ενώ δυσκόλεψε και άλλες μεγάλες ομάδες. Όμως πλέον, ό,τι κι αν πούμε, αυτή η ομάδα υποβιβάστηκε, παρόλη την προσπάθεια που έκανε.

ΑΠΕΠ: Η ΑΠΕΠ διανύει τη χειρότερή της χρονιά στην Α' Κατηγορία. Αποκορύφωμα τα όσα συνέβησαν με την αποχώρηση της ομάδας από το γήπεδο κατά τη διάρκεια του αγώνα με τον Άρη, όταν ο διαιτητής υπέδειξε χρόνο καθυστέρησης 4 λεπτών, και ο Εθνικός σκόρερε στο 96'. Η Λεμεσιανή ομάδα έχασε 6 πολύτιμους βαθμούς από τη μέχρι τώρα συγκομιδή της και κατατάχθηκε στην τελευταία θέση του βαθμολογικού πίνακα, με μόλις 7 βαθμούς.

Παρασκευάς Ροδοσθένους Γ2

Τηλεκριτική

Παταγονία... όλα ψεύτικα

Οι αιώνιοι παγετώνες που συναντώνται στην εσχατιά της Γης, εκεί όπου η Λατινική Αμερική παραδίνεται στη μανία της πιο άγριας θάλασσας του κόσμου, πάγωσαν τα αισθήματα, τις συμπεριφορές, την εικόνα των παιχτών του νέου ριάλιτι του Mega. Οι συμμετέχοντες στην «Παταγονία», ψυχροί, άψυχοι, άνευροι, αδιάφοροι, με μάτια κενά, προσπαθούν να πείσουν για κάτι που δεν είναι: ότι ξεχωρίζουν από το πλήθος ως άνθρωποι έτοιμοι να ξεπεράσουν τα όρια. Θα τα καταφέρουν, τουλάχιστον, να αγγίξουν τα όρια της αξιοπρεπούς θεαματικότητας;

Το μοναδικό στοιχείο της παραγωγής που επιβεβαιώνει το χαρακτηρισμό ριάλιτι (πραγματικότητα) είναι το... τοπίο. Από εκεί και πέρα όλα ψεύτικα. Ψεύτικες φιλίες. Ψεύτικες κακουχίες. Ψεύτικες εντάσεις. Και ένας παρουσιαστής τόσο ψεύτικος, που μοιάζει με εκείνα τα ανθρωπάκια από χαρτί!! Αμήχανος,

ξένος προς το αντικείμενο, εμφανώς αδιάφορος για όλα όσα συμβαίνουν, δεν προσπαθεί καθόλου να μας πείσει ότι διασκεδάζει με το ρόλο που του έχει ανατεθεί. Ο Αϊβάζης κάνει τα λιγότερα από όλους και κουράζεται περισσότερο! Και καλά αυτός... Οι παίκτες; Οι οποίοι είχαν, υποτίθεται, όνειρο της ζωής τους ένα τέτοιο ταξίδι; Πού πήγε ο αυθορμητισμός των ανθρώπων που είναι γεννημένοι για την περιπέτεια, που απολαμβάνουν με όλες τις αισθήσεις τους τη ζωή μέσα στη φύση; Όλοι ψεύτικοι. Πιο πρόθυμοι για εντάσεις παρά για δύσκολες αναβάσεις.

Συμπερασματικά, η «Παταγονία» έρχεται κυρίως να επιβεβαιώσει κάτι που υποπευδύμασαν από καιρό. Ότι, πλέον, μέχρι και τα ριάλιτι είναι ψεύτικα!

Χρίστος Κίτσιος Β6

Πρόβα γάμου: η τρέλα πάντα πουλάει

Στα άδυστα των ανθρώπινων σχέσεων μπαίνουν τα κανάλια και ασφαλώς προκύπτει ΜΕΓΑΣ συνωσιτισμός, πατείς με πατώ σε τα ζευγάρια στα σχετικά τηλεριάλιτι. Έτσι μετά το «μια νύφη

για το γιο μου», μας κατέβηκε σε κυπριακή διασκευή η «πρόβα γάμου». Παρήλασαν λοιπόν πάσης φύσεως ζευγαράκια άνω των 18 ετών που ζουν στην Κύπρο αλλά, για να 'χει και λίγο αλατοπίπερον, και μεικτά ζευγάρια που είναι μόνιμοι κάτοικοι Κύπρου. Έγιναν και ακροάσεις- έτσι λένε το τηλεοπτικό μέρος κατά το οποίο η λεγόμενη κριτική επιτροπή δύναται να αντινάσσει τις τσόφτες της, για να δικαιολογεί και το μισθό της- τρομάρα τους! Στην ούτω καλούμενη κριτική ο ψυχίατρος Γιάγκος Μικελίδης- η τρέλα πάντα πουλάει-, η αυτοανακηρυχθείσα ειδική στα γκομενικά Ρούλα Γεωργιάδου και η παραψυχολόγος Άντζυ Λουπέσκου, χωρίς διαταγμό και με θράσος χιλίων πιθήκων, έκαναν αδιάκριτες ερωτήσεις, οι οποίες όμως δεν ενόχλησαν καθόλου! Το αντίθετο άρρεσαν κιόλας, αν και πολλές από αυτές υποτιμούσαν τη νοημοσύνη των διαγωνιζομένων αλλά ημών των τηλεθεατών! Ε ρε τι κάνει ο άνθρωπος για τα λεφτά! Σε περιόδους οικονομικής κρίσης μπορεί να κάνει ακόμα περισσότερα! Λοιπόν, έχουμε και λέμε, για τις 35000 ευρώπουλάκια, ουσιαστικά γι 'αυτό το πουπανοπρόκι γάμου, διαγωνίζονται τα 10 ζευγάρια στα live shows! Στο πρώτο πήρε live πήρε το καπελάκι της και αποχώρησε πυρο-

βολώντας η παραψυχολόγος. Καλά αυτή έφυγε νωρίς... Επειδή το πείραμα με τους εξ Ελλάδος πέτυχε, ο Μίλτος Μακρίδης έσωσε το τηλεπαίγνιο, για να έχει και θεαματικότητα, θα μας έρχονταν επώνυμοι, πολυσυζητημένοι και από Ελλάδα. Πρώτη και καλύτερη η Μαθίλδη Μαγγίρα, με πολλές και αστραφτερές εμπειρίες στο χώρο του θεάματος. Από την πρώτη στιγμή που παρακολούθησα το τηλεπαίγνι για ένα πράγμα δεν είχα αμφιβολίες: Οι διαγωνιζόμενοι ποντάρουν και αναδεικνύουν το χωρκατλίκι τους! Οι νοοτροπίες που κουβαλούν αλλά και κάποιες αντιλήψεις για το ρόλο της γυναίκας είναι να τραβάς τα μαλλιά σου... Αφήστε τον ψυχίατρο Γιάγκο Μικελίδη, ο οποίος κάνει ασκήσεις αφωνίας στις τελευταίες εκπομπές. Αλλά και όταν μιλά, χρειαζόμαστε μεταφραστική ή υπόπιτλους, για να καταλάβουμε τι λέει. Απορώ πρώτον γιατί πουλάει τόσο πολύ ο δόκτωρ και δεύτερον γιατί χρειάζονται ψυχίατρο οι ανθρώπινες σχέσεις! Με δεδομένο ότι οι κριτές έχουν όλοι τους «πετυχημένους γάμους» μήπως είναι τραγική ειρωνεία να δεχόμαστε συμβουλές από αυτούς;

Μυρτώ Αναστασιάδου Γ'6

Μαργαριτάρια ανεκτίμητης αξίας ...

«Το τρίγωνο που φέρει δύο γωνίες λέγεται διαγώνιον».
«Ο κύκλος δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος, εκτός αν σταματήσεις το διαβήτη».

Δασμός είναι ο φόρος που πληρώνουν για το δάσος.

Ποιες γιορτές ονομάζονται κινητές και ποιες ακίνητες;

α) Όταν στη γιορτή τρώμε και χορεύουμε τότε είναι κινητή, ενώ όταν μόνο τρώμε είναι ακίνητη.

- Ποιο ήταν το πρώτο βιβλίο της Καινής Διαθήκης;

- Το πρώτο βιβλίο της Καινής Διαθήκης ήταν ένα κόκκινο με κάτι Γραμματάκια μαύρα.

Μαθήτρια σε έκθεση για το περιβάλλον γράφει:

...πρέπει να προστατεύουμε τα δάση του Αμαζονίου στην Αττική!

Τα προνόμια που έδωσε ο αυτοκράτορας Ζήνωνας στον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου ήταν:

1. Να υπογράφει με κόκκινο μελάνι
2. Να κρατά ράβδο
3. Να φορά περικεφαλαία!

Απόσπασμα από κείμενο σε διαγώνισμα:

Και ο Θεμιστοκλής, με τα λίγα περσικά που ήξερε, τους είπε «Μολών λαβέ!»

Τι γνωρίζεις για τους Φαναριώτες;

α) Οι Φαναριώτες ήταν πολλοί φτωχοί και δεν μπορούσαν να αγοράσουν φως γι' αυτό είχαν φανάρια και τους ονόμασαν Φαναριώτες.

- Τι γιορτάζουμε την 28η Οκτωβρίου;

- Γιορτάζουμε τότε που οι Γερμανοί μπήκαν με τις μπότες τους στο Πολυτεχνείο και οι Τούρκοι με τα ταγκς τους χτύπησαν και μπήκαν κι αυτοί μέσα. Οι φοιτητές φώναζαν πάνω στα κάγκελα «Εξω όλοι από το Πολυτεχνείο».

- Πού βρίσκεται η Λάρισα;

- Λίγο πριν τον πάτο... για την διαβάθμιση (Μάθημα Γεωγραφίας)

Το εμφιαλωμένο νερό προκαλεί εμφιάλτες!

Ο Κωνσταντίνος Καντάφης ήταν Έλληνας ποιητής που κατοικούσε στη Λιβύη της Αλεξανδρείας και έγραψε το 'Όσο μπόρεις!

- Κατονομάστε υπώνυμα της έννοιας "τρόφιμα".

- KFC, McDonalds, Burger King!

Κάνε... πουλί να δεις καλό! Του Αρκά

